

Ο ΦΑΝΟΣ

τῆς Κεφαλονιάς

ΑΡΓΟΣΤΟΛΙ ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ 1964— ΓΕΝΑΡΗΣ 1965 — ΧΡΟΝΟΣ 9ος Τεύχος 6—7 (71—72)

Καλλιτεχνική, Ἱστορική, Λαογραφική, Σατιρική καὶ Πολιτικά Ἀνεξάρτητη Κεφαλονίτικη Ἐπιθεώρηση

ΚΕΦΑΛΟΝΙΤΙΚΕΣ ΣΑΤΙΡΕΣ

Ο ΚΕΦΑΛΟΝΙΤΗΣ

ΟΠΩΣ ΜΑΣ ΒΛΕΠΟΥΝ ΟΙ ΣΥΓΧΡΟΝΟΙ ΣΑΤΙΡΙΚΟΙ ΜΑΣ

Ο ΚΕΦΑΛΟΝΙΤΗΣ

Οἱ Ἕπτεροι κι' οἱ Ὁκεανοὶ
—τῆς Ἀνθρωπότητος ἡ Κοί—
(τη —
ἔβαν μ' ἄν ἔννοια κενή
μὲ δίχως τόν... Κεφαλονίτη!

Ἄου πνοή! Κι' ὅπου Φωνή
πόλις, χωριά, καλύβα ἢ
(σπίτι,
παντοῦ χωσμένη κι' ἡ τρα—
(νῆ
κι' ἡ ἀνυπόφορὴ του... μύ—
(τη!

Κοιμήτης, διαττοντας, πλα—
(νήτης
—ὁ φοβερός Κεφαλονίτης—
φυτρώνει ὅπου εἶναι Ντευ—
(νιάς!

Κι' ὅπως τὸν Κόσμον ἔχει
πάει νὰ καταντήσῃ ἢ Πλάση
(σκεπάσει,
...Κοινότης τῆς Κεφαλονιάς.
ΜΙΜΗΣ ΣΚΟΥΡΗΣ
«Τσέφαλον»

Ο ΚΕΦΑΛΟΝΙΤΗΣ

Κεφαλονίτη βλάστημε,
πατέρα τῆς Καντάδας,
παιδί τῆς περιπέτειας
καί... φῦτρο τῆς ζωχάδας!

Πούσαι γνωστὸς στὰ πέρα—
(τα
ἔλης τῆς Οἰκουμένης
κι' ὅθε σταθῆς κι' ὅθε βρε—
(θῆς
Κεφαλονίτης μένεις!...

Ποῦ σ' ὄλα εἶσαι τολμηρὸς
κι' οὐδέποτε διστάζεις,
ὅπου κι' ἂν θῆς πουλάς τῆ
(Γῆ
καὶ τὴν ξαναγαράζης!

Δὲν ξέρω ἀπὸ στὴν τρέλλα
(σου,
ὅπου δὲν ἔχει φρένο.

γιατί ἔως τὰ σήμερα
δὲν ἔμπηξες στὸν Αἶνο,
ἓνα πελώριο... ἄλμπουρο
μ' ἓνα πανὶ θερῖο,
νά... ξεκολλήσης τὸ Νησί
καὶ νὰ τὸ κάμης... πλῆρο!!
'Ιωάννης Μ. Γραικούσης
«Ο ΛΗΘΕΡΙΩΤΗΣ»

Ο ΚΕΦΑΛΟΝΙΤΗΣ

Παντοῦ στὴν Πλάση πλάνη—
(τες
κι' ἀκόμα στοὺς Πλανήτες
ἂν φτάσουνε οἱ ἄνθρωποι
θὰ βροῦν Κεφαλονίτες!...

Κι' ἀκόμα σὲ Καλάσεως
στὸ κάθ' ἓνα καζάνι,
ἀπάνου... ἀπὸ τὸ διάολο
κουμάντο θὲ νὰ κάνῃ!

Ἄλλὰ καὶ στὸν Παράδεισο
ἂν ψάξης κι' ἐρευνώντας
θὰ βρῆς καὶ συντοπίτη μας
π' ἄγισσε... βλαστημώντας!
Ο ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΩΤΗΣ
«Χρῆστος Βουνάς»

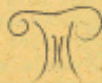
(Παρακαλοῦνται οἱ Φίλοι μας νὰ ψηφίσουν τὸν καλλίτερο «Κε—
φαλονίτη». Ὁ Διαγωνισμὸς μας θὰ κρατήσῃ μέχρι τὸ Πάσχα)

ΜΠΑΙΝΟΝΤΑΣ ΜΕ ΤΗ ΒΟΗΘΕΙΑ ΣΑΣ
ΣΤΟΝ 9ον ΕΚΔΟΤΙΚΟ ΜΑΣ ΧΡΟΝΟ

ΣΑΣ ΕΥΧΟΜΕΘΑ ΕΓΚΑΡΔΙΑ ΚΑΙ ΟΛΟΨΥΧΑ

ΚΑΛΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΚΑΙ ΧΑΡΟΥΜΕΝΟ ΤΟ 1965

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

Παρακαλοῦνται οἱ Φίλοι μας νὰ ψηφίσουν τὸν καλλίτερο
«Κεφαλονίτη». Ὁ Διαγωνισμὸς μας θὰ κρατήσῃ μέχρι τὸ Πάσχα

ΑΝΘΩΝΙΟΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΗ
ΠΟΛΙΤΕΥΣΗ ΜΕΣΟΥΣ

ΠΕΝΗΝΤΑ ΧΡΟΝΩΝ ΠΙΚΑΝΤΙΚΕΣ ΘΥΜΙΣΕΣ

« ΚΑΙ ΤΟΥΚΛΕΨΕ ΤΗ ... ΣΟΥΠΙΑ »

Γύρω στα 1918—20. Καλοκαίρι απόγιομα, ό μαινιρισμέ νος Μαίστρος, έδιωχνε και τὰ τελευταία απομεινάρια από τ' απορρίμματα τών καραβιών τής Ντουγιάνας, και σιγά —σιγά τάσπρωχνε πρὸς τὴν κολώνα τής γέφυρας — στα «κασσίνια» τὸ «διμπουκο». Τόποι, πού ἦσαν γεμάτοι πάντα από κάθε λογῆς ψάρι: Τσιπούρες, Μουρμουράφια, πετρογυβιάδες, μπυκανέτια, νεροκαβούρια μπόλικα κλπ. Καί κάπου —κάπου χταπόδια και μελιδώνες, μὰ και γιὰ τούτο, οί «νιόβγαλται» ψαράδες με

τὴν κλωνά σὰ καλαμίδι και με μία σφιγγαλα στραγγουλισμένη στὴν ἄκρη τής κλωνάς και ἀντί γιὰ μολυβίδρα ένα μικρὸ πετραδάκι, ἔκαναν τὴν... «Πεσκάδα» τους...

Μπόλικοι ἦτανε οί «νιόβγαλται» έρασιτέχνες, μὰ δὲν μιλάμε γιὰ ὄλους. Γιὰ τὸν ὑποφαινόμενο μ'νάνα και γιὰ τὸν «Κάρπη». Ἔτσι τὸν φώναζαν ὄλοι, μικροί — μεγάλοι, «Κάρπη». Ποιὸς ξέρει γιατί: Ἴσως νάλεγε ψέματα πολλὰ και γιὰ τούτο.

Μὲ κοντὰ πανταλόνια και με τὴν πατούσα ὁ «Κάρπης» ὁ

Μαλτέζος, μ' ένα μικρὸ «Λάζαρο» στὸ χέρι, ἐμπόχιζε τὴν ἄκρη — ἄκρη στὸ «διμπουκο» γιὰ... γαρίδες. Καί ὁ ὑποφαινόμενος με τὴν κλωνά και με με τὴ σφιγγαλα γιὰ... νεροκαβούρους. Καί τὸ δόλωμα καμμία σαλούτα κλεμμένη από τὴν... Πεσκαρία!

Καί ἦταν χαρούμενος και ξεφώνιζε κάθε τόσο ὁ «Κάρπης»: Κι' ἄλλη! Κι' ἄλλη... τσάκωστη. Πηδᾶνε οί ἀφιλότιμες οί γαρίδες, ἔμα τις ξενερώσης ἀπὸ τὸ πέλαο και πρέπει νὰ τις κατακόνης. Ἄλλοιῶς δὲν τις πιάνεις. Κι' ἄλλη... Κι' ἄλλη... Καί δὲν συμμαζεῖονταν ἀπὸ τὰ ξεφωνητὰ του. Καί:

~

Κλάματα, φωνές, κακό, κοσμογαλασιὰ κείνο τὸ σούρουπο! τὸ καντοῦνι τής... Κατερίνας τής θείας του τοῦ «Κάρπη». Μὲ τὸ μπουγιέλο στὸ χέρι, γεμάτο γαρίδες και με τὸ «Λάζαρο», ἔτρεχε ὁ «Κάρπης» στὸ καντοῦνι νὰ κάνει παρόπνοια στὴ θεία του γιὰ τὸ κλέψανε τή... σουπιὰ. Ἡ ἀφιλότιμη! Τί ἤθελε νὰ μπλεχτῆ στὸ «Λάζαρο»; Θὰ τής ἄρσαν οί γαρίδες φαίνεται. Καί δὸς του: «Μούκλεψε τὴ σουπιὰ μου... σουσου!» Καί δέξτε του φωνές. Καί δὸς του κλάματα. ὡσπερ μαζεῦτηκε ἡ γειτονιά στὸ ποδάρη!

—Ποιὸς, παιδάκι μου;

—Οσουσου...

—Μωρέ, ποιὸς;

—Μούκλεψε τὴ σουπιὰ μου! σουσου.

—Μωρέ, ποιὸς ἦτανε; πῶς τὸν λένε;

—Οσουσου...

—Ἔ! μὰ ἔπ στὸ δ'όλο τότενες. Οὐ και οὐ και οὐ.

Κι' ἔφαγε δυὸ «ξεμπάχαλους» ὁ «Κάρπης» ἀπὸ τὴ θεία του πού τὸ «σπόρισαν» τὰ ...δόντια!

~

Ἡ σουπιὰ ἦταν ἀπὸ τις πιὸ μεγάλες κάπου μία λίτρα. Νόνα, νὰ ποῦμε! Κι' ἔγινε γιανισιτῆ νιέ στανάκι τὴν ἄλλη μέρα τὸ μεσημερὶ στὴν ταβέρνα τοῦ Παντικῆ. Ποιὸς τὴν ἔφαγε.

Ὁ ὑποφαινόμενος, ὁ «Κάρπης» κι' ἄλλοι «νιόβγαλται».

—Καί ποιὸς εἶνε τὴν ἔξονη δέα;

—Ὁ Θεὸς ξέρει!!!

M. K.

ΜΕΤΑΞΥ ΣΟΒΑΡΟΥ ΚΑΙ ΑΣΤΕΙΟΥ

ΠΑΛΙΝ ΑΚΟΥΣΑΤ' ΑΡΧΟΝΤΕΣ

Πάλιν ἀκούσατ' Ἀρχοντες, πάλι νὰ σᾶς τὰ ποῦμε, πῶς ἔχουμε δικαίωμα σὰν ἄνθρωποι νὰ ζοῦμε! Καί νὰ τὸ τρώμε τὸ ψωμί κι' ἐμεῖς τὴν κάθε μέρα, ἂν τὸν Θεὸν νὸν ἔχουμε, ὡσὰν κι' ἑσᾶς Πατέρα!

Ὅσα και κογιονάρετε κι' ἔχετε τὴ Θρησκεία, γιὰ καθ' ένα ζουλάπι γλυκόπιότὸ σας χάπι,

πῶχει μες στὸ τσερβέλο του μπόλικη τὴ βλακεία!

***

Πάλιν ἀκούσατ' Ἀρχοντες, στὸν Χρόνον ὅπου μπαινέι, πῶς κι' ὁ Φτωχὸς Δικαίωμα ἔχει στὸ νὰ χορταίνῃ! Κι' ὄχι νὰ τρώτε μόνο Σεῖς και νὰ περιδρομιάζετε, χωρίς γιὰ πείνα τοῦ Λαοῦ κανένas σας νὰ γνοιάζεται!

Κι' ἄστε τις ὑπόσχεσες και τὰ κογιονάρια γιὰτ' οί Λαοὶ ζυπήσανε και ἤδη σᾶς... ἐγνωρίσανε

και γρήγορα θ' ἀκούσετε πένθιμα κλαμπανίσματα!

Πάλιν ἀκούσατ' Ἀρχοντες κι' ἐφέτος νὰ σᾶς ποῦμε, ὅτι μπορούμε κι' οί Ρωμηοὶ κάποτε νὰ χαροῦμε. Κι' εἴτε Κουβέρνο λέγεσθε, εἴτε Ψηλὸ Παλάτι, σκύψετε γιὰ ν' ἀκούσετε πού θὰ σᾶς ποῦμε κάτι :

«Εἶναι καιρὸς ν' ἀφήσετε τις μπουρδες και τ' ἀστεία πού στὸ Λαὸ πλασσάρετε και φύμαρα πασσάρετε γιὰ τὴν μετὰχείριση και γιὰ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ!»

***

Πάλιν ἀκούσατ' Ἀρχοντες και τόπου μας Ἰθύνοντες, ὅτι σᾶς... ἐχρτάσαμε τοὺς ἴδιους διευθύνοντες. Κι' ἂν μᾶς σας δὲν ἔχετε ἢ ἄλλα τέτοια κριματα, ἀφήσετε στοῦ τόπου μας Ὀργάνωσες κι' Ἰδρύματα, νὰ μποῦν νὰ διοικήσουνε νέοι μας τόσοι κι' ἄλλοι,

ὄσα και γλύφετε καλά

ἢ μοναχὰ ἐσεῖς μυαλά

ἔχετε... κι' ἐμεῖς πῆτουρα ἔχουμε στὸ κεφάλι!

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΝ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΑΤΑΓΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΔΙΕΥΡΩΣΕΩΣ

ΦΑΝΟΣ τῆς Κεφαλονιάς

ΑΡΧΟΣΤΟΛΙ ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ 1964 — ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 1965 — ΧΡΟΝΟΣ 9ος Τεύχος 6-7 (71-72)

ΑΠΟ ΜΗΝΑ ΣΕ ΜΗΝΑ

ΜΕ ΤΟ ΠΑΡΟΝ διπλό πανηγυρικό τεύχος, ὁ «ΦΑΝΟΣ» μπαίνει στὸν 9ο ἐκδοτικό του χρόνο. Μὲ τὴν αἰσιοδοξία καὶ περηφάνεια πὺς κρατιέται πεντακάθαρο τὸ Κεφαλονίτικο φῶς του. Χωρὶς οὐδέποτε νὰ νοθευθῇ μὲ μυστικές ἐνισχύσεις. Χωρὶς πολιτικά ἀκοπούμπια!... Καὶ δίχως καμμιὰ ἐνίσχυση κρατικῶν διαφημίσεων, προκηρύξεων καὶ λοιπῶν Τραπεζιτικῶν καὶ Ἰδρυμάτων δημοσιευμάτων καὶ βιβημάτων.

Γι' αὐτὸ κι' εὐχαριστοῦμε ὀλόθερμα τοὺς ἀπανταχοῦ τῆς Γῆς φίλους μας γιὰ τὴν λαδᾶκι τῆς συνδρομῆς τους, πού κρατεῖ ἀναμμένο τὸ φῶς του. Τοὺς εὐχόμεθα ἐγκάρδια καλὲς Γιορτάδες καὶ πᾶν ποθητὰ κατὰ τὸ 1965 καὶ τοὺς διαβεβαιώνουμε ὅτι φτωχοὶ καὶ περῆφανοὶ θὰ συνεχίσουμε τὴν Ἱστορική, Λαογραφική καὶ Σατιρική παράδοση τῆς φωτοδότηρας Κεφαλονιάς μας.

ΚΩΣΤΑΣ ΜΕΤΑΞΑΣ εἶναι τὸ ὄνομα τοῦ ἥρωα πού κράτησε ἀναμμένο στὰ τελευταία χρόνια τὸ φῶς τοῦ «Φανού» μας. Κι' ἄς μὴ προσκρούσουμε στὴ γνησιότητά του μετριοφροσύνη. Γιατὶ ὀφείλουμε νὰ τοῦ ἀναγνωρίσουμε τὴν ἠθική καὶ τὴν ἠλικιὰ προσφορά του, ὅχι γιὰ νὰ τοῦ ξεπληρώσουμε τὶς ὀφειλές μας ἄλλα γι' αὐτοὺς πού κάποτε θ' ἀσχοληθοῦν μὲ τὴν παρουσία τοῦ «Φανού» στὰ Κεφαλονίτικα Γράμματα.

Ἀπὸ τὸ 1959, πού βρεθήκαμε στὴν οικονομική περιστασιὰ νὰ πούλησουμε τὸ τυπογραφεῖο μας ὁ «Φανός» θὰ εἶχε σβῆσει. Κι' ἂν κρατήθηκε ἀναμμένος κι' ἂν κρατιέται ἕκτομα κι' ὅσο χρόνον εἰσέτι θὰ μπῆρε πὺς νὰ κρατηθῇ, θὰ τὸ ὀφείλῃ στὸν ἐνθουσιώδη Κεφαλονίτη κ. Κώσταν Μεταξάν! Πού κατονεῖ τὴν Ἰλιθίαν, τὴν στοιχειοθετῇ, κάνει τὶς διορθώσεις κι' ἀπὶ νὰ κερδίζῃ, πληρώνει κι' ἀπὸ τὴ τέπη του, γιὰτὶ σὰ γνήσιος Κεφαλονίτης σὰ φίλος καὶ ἀδελφός, θέλει νὰ χαρῶμαστε ὅλοι μας τὸν «Φανό» μας.

ΛΑΔΙ δὲν ἔγινε στὰ νησιὰ μας ἐφέτος. Ἡ ἀπερδημία προκαλεῖ τὴν ἐρημωσῆ. Ἔργα ἐλάττωσιν ἐκτελοῦνται. Καὶ κρίσιμα καὶ δυστυχία μαστίζουν ἀ-

ναμφισβήτητα ὅλες τὶς κοινωνικές τάξεις. Κ' ἂν ἔλειπαν τὰ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμβάσματα τῶν ξενητεμένων καὶ ναυτικῶν μας, στὰ σίγουρα θὰ εἶχαμε... φάει ὁ ἕνας τὸν ἄλλον!... Ὅμως πόσο εἶναι ἐκεῖνοι πού λαβαίνουν ἐμβάσματα: Καὶ πόσοι θὰ κάμουν Χριστοῦγεννα μὲ σκέτο ψωμί; Κι' ἂν αὐτὸ θὰ βρεθῇ στὸ τραπέζι τῆς φτώχειας τους; Γι' αὐτοὺς τοὺς φτωχοὺς, πού σὰ ἄνθρωποι καὶ σὰ Χριστιανοὶ πρέπει νὰ καταλάβουμε τὴν χαρὰ τῶν Ἁγίων μας Ἐορτῶν πού ζυγώνουν, ὁ Δεσπότης μὲ τὸν Δήμαρχο σὲ κάθε πέλι καὶ οἱ Παπάδες μὲ τὸν Κοινοτάρχη σὲ κάθε χωριὸ πρέπει ἀμέσως νὰ κινηθοῦν.

Νὰ μαζέψουν χρήματα ἀπὸ τοὺς ἔγοντες καὶ νὰ τὰ μοιράσουνε στοὺς φτωχοὺς. Καὶ πιστεύουμε πὺς θὰ τὸ πράξουν.

ΤΙΜΟΥΝ τὴν Ἐπιστήμην, τιμοῦν τὴν Ἑλλάδα ἀλλὰ καὶ τιμοῦν ἰδιαίτερα τὴν Κεφαλονίαν μας, οἱ Κεφαλονίτες καθηγητὲς τῶν Πανεπιστημίων καὶ τῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν. Καὶ δὲν ἔχουν ἀνάγκη τῶν φώτων μας, γιὰ νὰ καταλάβουν εἰ ἐξ αὐτῶν ἱατροῦ, πὺς πρέπει νὰ ἐνδιαφερθοῦν διὰ τὴν ὑγείαν μας καὶ δι' αὐτὴν τὴν ζωὴν μας.

Μόνον τὴν ἔλλειψη θὰ τοὺς ὑποδείξουμε κι' εἴμαστε βέβαιοι ὅτι ἀμέσως θὰ κινηθοῦν.

Τὸ Βαλλεάνειον Γενικὸν Κρατικὸν Νοσοκομεῖον ἀπὸ ἐτῶν λειτουργεῖ χωρὶς τοὺς ἀπαραίτητους γιατροὺς. Οἱ δὲ κενεὲς θέσεις τοῦ Νοσοκομεῖου μας, παρὰ τὴν συνεχῆ διακηρύξεις τῆς δικαιοσύνης τοῦ Ἰδρυματοῦ, δὲν συμπληροῦνται. Γιατὶ γιατροὶ κανέναν δὲν ἐμφανίζεταὶ ν' ἀναλάβη ὑπηρεσίαν.

Ἄ ὅμως οἱ Κεφαλονίτες καθηγητὲς τῆς Ἱατρικῆς ὑποδείξουν στοὺς τῶς φοιτητὲς τῶν καὶ ἦδη γιαιτούς τὰς θέσεις καὶ τὴν ἀνάγκη, τὰ ἐπιστημονικὰ κενὰ τοῦ Νοσοκομεῖου μας θὰ συμπληρωθοῦν καὶ μάλιστα ἀπὸ τοὺς καλλίτεροισ.

Κι' εἴμαστε βέβαιοι ὅτι οἱ διακεκριμένοι τῆς Νήσου μας Ἐπιστήμονες θὰ μᾶς ἀποδείξουν τὴν στοργὴν τους καὶ τὴν ἀγάπην τους.

ΔΥΟ ΣΤΗΛΕΣ, ὄχι βέβαια ἀριστουργηματικές, ἀλλὰ πού συνδέονται μὲ τὴν Κεφαλονίτικη Ἱστορία καὶ θὰ θυμίζου τὸ προσεσμικὸ Ἄργοςτῶλι. Βοίσκονται χρόνια κατάχαμα, χωρὶς κανεὶς νὰ ἐνδιαφερθῇ νὰ τὶς ξαναστήσῃ.

Ἡ μία βρίσκεται στὴ μικρὴ πλατεῖα μπροστὰ ἀπὸ τὸ ναὸ τῶν Ταξιαρχῶν τοῦ Ἄργοςτολιού καὶ θὰ θυμίζῃ στοὺς ἐργόμενους τῆ Χριστιανικῆς Νίκῃ κατὰ τῶν ἀπίστων στὴ ναυμαχία τῶν Ἐχιναίων (1751).

Ἡ ἄλλη εἶναι ἔργο τοῦ πιὸ καλλίτερου Κεφαλονίτη γλύπτη Γ. Μπανάου. Καὶ θυμίζῃ τὸν ἀνοκαινοστὴ δῆμαρχο Ἄργοςτολιέυ Σ. Λουκάτον. Ἦταν ἡ παλαιὰ «μαρμαρένια βρύση» πίσω ἀπὸ τὸ Τελενεῖο. Κι' ἐκεῖ ἔπεσε μὲ τοὺς σεισμοὺς (1953) κι' ἐκεῖ παρραμένει.

Κι' ἐλπίζουμε πὺς τὸ τωρινὸ Δημοτικὸ Συμβούλιο τ' Ἄργοςτολιού, θὰ ἐνδιαφερθῇ καὶ θὰ μᾶς ξαναστήσῃ αὐτὲς τὶς δυὸ στήλες.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΙΝΗΣΗ ΤΩΝ ΠΑΡΟΙΚΙΩΝ ΜΑΣ

Ὅπως μᾶς γράφη ἀπὸ τὴ Θεσσαλονικὴ ὁ φίλος κ. Γ. Ἄποστολάτος, κατὰ τὶς ἐδετείνες ἀοχαιρεσίες τοῦ Συλλόγου τῶν Κεφῶνων Θεσσαλονίκης ἐκλεγήκαμε:

Πρόεδρος ὁ κ. Σωτήριος Λαγκούσης δικηγόρος, Ἄντιπρόεδρος ὁ κ. Γεώργιος Ἄποστολάτος ἀξιωματ. Χωροφυλακῆς ἐ.ἀ., Β' ἀντιπρόεδρος ὁ κ. Σπύρος Κοκκίνης ἐμπορικὸς ἀντιπρόσωπος, γεν. γραμματεὺς ὁ κ. Γεράσιμος Λοβέρδος δικηγόρος, ταμίας ὁ κ. Παναγιῆς Μεσσάρης ὑπάλληλος καὶ μέμβουλοι οἱ κ.κ. Πάτρος Δαυδρίνου δικηγόρος, Σπύρος Αὐγουστίνιατος ἀρχιμηναντικός ὑπὲρ τοῦ Θεσσαλονικῆς. Χρῶ. Σκλαβουνακῆς ἐπαγγελματίας καὶ Γεράσιμος Κουλουμπῆς ὑπάλληλος.

Στοὺς ὁποίους στέλνουμε τὰ πιὸ ἐγκάρδια συγχαρητήρια.

ΙΑΚΩΒΟΣ ΠΑΡΟΙΚΙΩΝ
ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΚΕΦΑΛΟΝΙΑΣ

ΜΕΤΑΞΥ ΣΟΒΑΡΟΥ ΚΑΙ ΑΣΤΕΙΟΥ

ΑΧ ΚΑΙ ΝΑ ΕΙΧΑΜΕ ΤΑ ΔΥΟ ΣΩΤΗΡΙΑ
ΦΑΡΜΑΚΑ ΓΙΑ ΤΗ ΓΡΙΠΠΗ

Για τρίτη φορά ξαναπέρασα έφτετος τη φαρμακωμένη την γρίππη.

Βεντούζες έκοψα, με τσάγια και χαμομήλια έκοψα το στομάχι μου λ'μνη, χαπάκια πήρα που τ'α θαρέθηκα και οί σουβλιές τ'ών ένέσεων, μου κάμανε κοσκινοτρίπι κάποια άμελέτητα μέρη τού πολυθασασινμένου κορμιού μου.

Άλλά ή γρίππη δέν έννοούσε νά μου σταματήσει τις εύγενικές επισκέψεις της.

Κι' άφου με τ'α τωρινά μέσα δέν μπορούσα νά τήνε διώξω, τ'ο έρριξα στίς έρευνες στό «Άρχείο» μου, μήπως κι' άνεύρω τ'ο γιατρικό της. Κι' όμολογώ, άγαπητό μου, π'ως στάθηκα πολύ τυχερός. Έτσι στήν έφημερίδα τής Άθήνας «Άκρόπολις» στό φύλλο τής 24)12) 1899, δηλαδή παραμονής Χριστουγέννων πριν άπό 65 χρόνια, δημοσιεύεται μιá πανένυπνη και κοσμοσωτήρια Κεφαλονίτικη είδηση:

ΕΝΑ ΚΕΦΑΛΟΝΙΤΙΚΟ ΦΑΡΜΑΚΟ

Τ'ο καλλίτερο... Δώρο δια τ'α Χριστούγεννα και τήν πρώτ'η του έτους είναι ή:

ΑΝΤΙΣΥΝΑΓΧΗ ΡΑΖΗ

Ή έν:χλητική συνάγχη παύει πλέον. Ένα νέον θαυματουργόν φάρμακον τήν καταπολεμά δαστηρίως!!

Διά τής περιφήμου ΑΝΤΙΣΥΝΑΓΧΗΣ τού Κεφαλλήνος κ. Ραζή, καταπαύεται άμέσως ό πονοκέφαλος και σταματά έκ τ'ών ροθώνων ή έκρηξη.

Ό θέλων πρός δοκιμήν λαμβάνει δωρεάν...

**

Όμως έγώ, που για τή γρίππη εύχαρίστως θά έκανα χρήση κι' αντισυνάγχης, ούτε ποιά Ραζής ήτανε ό έφευρέτης της ζέραν για νά τήν ζητήσω άπό τους κληρονόμους του, ούτε πιά στά φαρμακεία μας κυκλοφορεί αυτό τ'ο θαυματουργόν φάρμακο. Κι' άπελπισμένως συνέχισα τ'ο σγάρλεμα τ'ών παλαιών συρταριών μου, όπου έκοψα μιá δεύτερη ανακάλυψη.

Βρήκα μιá πίπα ψεύτικη που γράφει άπάνου: «ΣΩΖΟ-ΓΡΙΠΠΙΝΗ» τού Ιατρού κ. Σπύρου Λιθαδά.

Πρόκειται για τ'ο κοσμοσωτήριο φάρμακο π' ανακάλυψε ό άγαπημένος μου φίλος γιατρός Λιθαδάς, κατά τή διάρκεια μάλιστα τής βουλευτικής του θητείας. Άλλ' έπειδή ή πίπα με τ'ο περιεχόμενο τής σωτηρίας ΣΩΖΟΓΡΙΠΠΙΝΗΣ τού είναι άδεια, τ'όν παρακαλώ θερμάτατα νά μου στείλη τ'ο ταχύτερο μερικές γεμάτες.

Γι' αυτό και τού είχουμαι ιδιαίτερα καλά Χριστούγεννα και με σιδερένια υγείαν τ'ο 1965 και τ'όν παρακαλώ θερμάτατα νά μου έξηγήσει που θά... βάνω τήν πίπα του.

Γιατί σ'άν άνθρωπος, έχω κάμποσες τρύπες! Και μπορεί νά κάμω κανένα λάθος! Όπότε δέν πρόκειται νά με γιατρέψη άπό τήν αγιάτρευτη γρίππη μου, ή κοσμοσωτήρια έφεύρεση τού φίλου γιατρού μας.

Και περιμένω με άγωνία τή Σωζογριππίνη τ'ου κι' άπαραιτήτα τήν οδηγία που θά βάνω για θεραπεία τήν πίπα του.

ΣΤΟΥΣ ΟΜΟΜΑΛΟΥΣ
ΚΑΙ ΣΥΝΕΛΛΗΝΕΣ

Χριστός Γεννάται φίλοι μου, με πίστη τήν Όρθόδοξη, γι' αυτό και νύστε βέβαιο, κι' άκόμα κι' αισιόδοξοι π'ως μέσα σ'όν Παράδεισο θά πάρετε και θέση είτε σ' ΕΡΕ, είτε σ' ΕΔΑ είτε σ'ου ΚΕΝΤΡΟΥ μέση άνήκετε, τραγώσατε και βγάξτε τ'α μάτια σας, Χριστιανικά κι' άδελφικά για μιση και γινάτια σας.

Κι' άντι Χριστό πιστεύετε άλλοι σ'όν Παπαντρέα, άλλοι θερμά λατρευτικά Χριστιανικά και θεϊκά σ'τό γέρο Πασαλιό σας ή σ'όν Καρμανλία.

ΣΕ ΠΑΠΑ ΠΟΛΥΦΑΓΑ

Στό... φαουριό σου, πάτερ (μου,

δέν έχεις δεύτερή σου! Γι' αυτό φοβάμαι μήπως (φάς,

ώσ'άν παπάς και σ'α φαγάς, κανένανε λαθεύοντας κι' άπό τ'ο... ποιμίό σου!

**

Και τ'όν περάσης ως άμνόν, τ'όν δόλιο, τού γαλάτου και μοναχά με μιá χαφιά, τ'όν φάς και πάει... κάτω!

Ο ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΩΤΗΣ

ΥΠΑΛΛΗΛΙΚΟ ΠΑΡΑΠΟΝΟ

Άπό μισθού μου πολλαπλές κι' αίματηρές κρατήσεις, περσότερα θά έπαιρνα άν κατά λάθος έπαιρνα άντι τ'όν κύριο μισθό μονάχα τις... κρατήσεις!

ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ
ΤΑ ΔΑΚΡΥΑ

Όντες ό Θεός τήν έπλασε με τού Άδάμ παιδία, για όπλο τής έχάρισε μιá πλέχτρα με κρεμμύδια!

**

Έτσι κι' άκόμα κέρατα σ'όν άντρα σ'α χαρίζει, μ' ένα... κρεμμυδοδάκρυ τ'όν πείθει κι'... άφοπλίζει!

Η ΚΟΝΤΕΣΣΑ
ΝΤΙ ΜΠΟΥΓΑΔΑ

Ντυμένη πάντα τρέ μοντέ τ' Άργουσολιού μας ή («Μπέ-Μπέ»), μιλεί τήν καθαρεύουσα ώσ'άν άρσκειάδα!

**

Άλλά! Γνωστή... καταγωγή άνατροφή της κι' άγωγή! Γι' αυτό και τή βαφτίσαμε «Κοντέσσα ντι Μπουγάδα!»

ΣΕ ΓΙΑΤΡΟ

Νάμουν παπάς άφρεσμο θά διάβαζα... «έπιτίμιο!» σ' έκείνος που σέ βάλανε κι' έκείνος που σέ βγάλανε για ν'εκτόρα - δεττόρο μας άφ' τ'ο Πανεπιστήμιο.

ΔΙΑΔΙΔΕΤΕ τ'όν «Φανό» μας. Τέρπει εύχαρίστει, διδάσκει κι' είναι σήμερα τ'ο μινυαδικό εύθυμογραφικό περιοδικό σ'τήν Έλλάδα μας.

ΜΕ ΤΟΝ «ΦΑΝΟ» ΜΑΣ ΣΤΟ ΧΕΡΙ

Έδω κύριοι βλέπετε :

Έδω, κύριοι βλέπετε, πώς μ' όλα τους τὰ στόματα
μάς είπαν στους σεισμόπληκτους, μαζί κι' όλα τὰ κόμματα
κατὰ τις τρεις πού πέρασαν στερνές τις Έκλογές,
πώς ότι σαν κερδίσουμε,
άμέσως θά χαρίσουμε,

χωρίς καμμιάν εξαίρεση σ' ΟΛΟΥΣ ΤΙΣ ΑΡΩΓΕΣ!
Άλλά καίτοι πέρασαν περίπου δέκα μήνες,
του «Κέντρου» συνεχίζονται τών μελετών... κομπίνες!
Και φκιάχνουν Νομοσχέδιο για να μάς μεταγλωσσούν,
ήτοι για να μπορέσουμε,
τόν λόγον πού μάς δώσανε να τόν ανακαλέσουμε!...
και να χαρίσουμε τις ΜΟΝΕΣ κι' οί ΝΤΟΥΜΠΛΕΣ να πλη-
(ρώσουν!

Μ' αν κάμης Παπαντρέα μου, κι' αυτό σ' έμάς τὸ θαύμα,
νομοῦ μας οί σεισμόπληκτοι,
άκόμα κι' οί «Κεντρόπληκτοι»
θά χύσουν με συγκίνηση για Σένα μαύρο κλάμα!
Κι' όλοι θ' αναγνωρίσουμε πώς δεν μάς εξαπάτησες,
παρὸ σαν άντρας τίμιος, τόν λόγο σου πώς κράτησες!..

Έδω, κύριοι βλέπετε, στη Νήσο τή Μυστήρια,
τά... παραχωρητήρια
Κατοικιών τών Έργατών, κάπου νάχουν... σκαλώσει.
Κι' όπου κακόχρονάχη
(τόν έργατών μας πρήξανε χρονάκια τὸ στομάχι)
δεν βρίσκεται' ένας ύπουργός να τούς τὰ παραδώσει!
Και κάθονται στα σπίτια τους σὲ κάρβουνο' άνομμένα,
χωρίς κι' αὐτοί να ξέρουνε αν τάχουνε... παρμένα!
"Όσο για τὰ λυόμενα τὰ ύπαλληλικά,
παρουσιάζουν θέαμα... ύπεροχο — λαμπρόν!
Κι' όπως τὸ είπε κι' ὁ Καμπρόν,
ἀπὸ τήν ἐγκατάλειψη γινήκαμε σκ...ά!
Κι' αντί σ' αὐτὰ τὰ κάθωνται 'Υπάλληλοι Σεισμόπληκτοι,
στεγάζονται συνέχεια οί ξένοι κι'... άσεισμόπληκτοι!
Π' ούτε καρφι δεν βάνουνε, ούτε θά σκοτισθοῦνε,
αν θά... διαλυθοῦνε!

Έδω, κύριοι βλέπετε, Γιορτάδες να ζυγώνουνε,
πολλούς δὲ σαν κι' έμένανε τὰ φίδια να μάς ζώνουνε.
"Όχι για ρούχα καινούργη, παπούτσια κι' άλλα είδη,
μά, για τὸ λάδι, τὸ ψωμι κι' ένα ξερό... κρεμμύδι!
Μὲ δαῦτα να γιορτάσουμε τή Γέννα Σου Χριστέ μου,
πού Σε πιστεύω, Σ' άγαπῶ,
μὰ δεν μπορῶ και θά στὸ πῶ,
πὼς τήν «ψωμοσακκούλα μου» δεν γιόμισα ποτέ μου!
Κι' ότι σ' αὐτή πού μ' έφερρες, σὰ ζωντανό, τήν Πλάση
μου φαίνεται, Χριστούλη μου, πὼς μου τήν έχεις σκάσει!...
Γιατί, αν ήσουν Δίκαιος σωστὰ θάχες μοιράσει,
τὰ ίδια στὸν καθένα
και φυσικά σ' έμένανε,
όσα, Χριστέ μου, χάρισες και στὸν φτωχόν... 'Ωνάση!
πού έρχονται Χριστούγεννα κι' ὁ φουκαρὸς κι' ὁ τάλας,
δεν έχει ένα φόρεμα να πάρη για τήν Κάλλα...!
Γι' αὐτά, Χριστέ μου, χαίρομαι για ζύγαμα Γιορτάδων μας
και θά χορτάσω με... εὐχές,
με ψαλτικά και προσευχές
τόν φίλων μας καλλίφωνων ψαλτάδων και πατάδων μας!

**ΑΝΤΙ ΤΟΝ ΑΤΡΟΥ
ΤΟΥ ΠΗΓΕ ΤΟΝ ΑΝΤΡΟ**

Δεσπότης μας ὁ μακαρίτης
Γερμανὸς ὁ Ρουμπάνης. Κλη-
τήρας του ὁ φίλος, ψάλτης τέ-
τε στην ἐκκλησιά τ' Ἄρυστο-
λιού ὁ «Ἀρχάγγελος» κ. Ἄν-
δρέας Μπαζίγος. Ἄλλ' ὁ καῦ-
μένος ὁ Μπαζίγος δεν είχε
γνώσεις ἐπεκτεινόμενες σὲ Μο-
ναστήρια και τίτλους τῆς Ἐκ-
κλησίας.

Χτυπάει λοιπὸν τὸ κουδού-
νι ὁ Δεσπότης και ξέροντας
πὼς ἀπόξου ἀπὸ τὸ γραφεῖο
του περιμένει ὁ ηγούμενος τῆς
ἀρχαίας κι' ἱστορικής Μονῆς
Ἄτρου ἀρχιμανδρτης κ. Δαμα-
σκηνὸς Διαμαντάτος, λέει στὸν
Μπαζίγο:

—Φέρε μου τὸν Ἄτρου!
Και σὲ παρακαλῶ να μὴ μ' ἐ-
κλήση κανένας ἄλλος...

Ἄλλ' ὁ Ἄνδρέας δεν ήξερε
κανένανε... Ἄτρου! Μόνο τὸν
φλο μας κ. Ἄντρον Τζουγανά-
τον τὸν ἐλαιοχρωματιστὴ γνώ-
ριζε κι' αὐτὸν ὑπόθεσε πὼς ὁ
σεβασμιώτατος θά ήθελε, ἴσως
να τοῦ χρωματίση καμμιά κά-
μαρα.

Γι' αὐτὸ και βγαίνοντας
ἀπὸ τὸ Δεσποτικὸ γραφεῖο,
σύστησε στοὺς ἀναμένοντας να
μὴ μπῆ κανένας στοῦ Δεσπό-
τη κι' ἀμολύθηκε συλίντριχος
για νάβρῃ τὸν Ἄντρο. Τὸν
βρίσκει να κάθεται με τὰ ρού-
χα τῆς δουλειᾶς στὸν καφενῶ
τοῦ Γιακκουμ στὴν Πλατεία,
τόν βάζει σ' ένα αὐτοκίνητο και
ὀλοταχῶς για τὸ Μητροπολιτι-
κὸ Μέγαρο.

Ἄλλ' ὅταν ὁ Ἄντρέας ἔμ-
πασε τὸν Ἄντρο στοῦ γραφεῖο
τοῦ Ρουμπανη κι' ὁ πανέξυ-
πνος ἐκεῖνος Δεσπότης κατάλα-
βε τήν παρεξήγηση ξελιγώθηκε
ἀπὸ τὰ γέλια.

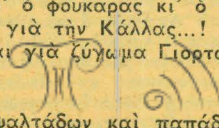
—Καλὸ και τῆτο Ἄντρέα
μου! Ἐγὼ σοῦ ζήτησα να μου
φέρης ἡγούμενο κι' ἐσὺ μου ἔ-
φερες μιογιατζή.

ΠΩΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΕΜΑΙ

Σὲ μιὰν Ἐκκλησιά πού πήγα
—ποῖα νάταν μὴ ρωτᾶς—
μριοῦ σηκῶσει ὁ παπάς
τὰ Ἄχρατα Μυστήρια,
δῶδεκα δίσκιους ἔβγαλε
να μάση τά... εἰσιτήρια!

Κι' ἐσὺ ἀπὸ ὅτε, ὁ φτωχὸς
τῆς λειτουργίας που μοναχὸς
τῆς τῆς εἰσιτηριακῆς
Χωρὶς κανέναν κίνδυνο
ἐπικίνδυνο
να ἔχη τὸ πουγκάκι μου!

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΚΑΛΩΣΕΙΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΕΘΝΟΛΟΓΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ
ΚΕΦΑΛΟΝΙΑ

Ο ΤΥΡΤΑΙΟΣ ΤΟΥ ΕΝΩΤΙΚΟΥ ΑΓΩΝΑ

Μικέλης Δαθής Μερτζάνης

Είχε κι' ό 'Ενωτικός τόν 'Επτανήσιών αγώνας τόν Αρχίλοχο και τόν Τυρταίο του. Τό φλογερο πατριώτη και αυτοσχέδιο στιχοπλόκο, πού με τίς τσουχτερές ρίμνες του ένθουσίαζε τόν Λαό, κατακυραίωνε τούς «προστάτες» και άξιουσε την Ένωση. Γι' αυτό και δίκαια ό Δημόσιος τού 'Αργοστολιού αποθανάτισε με τό δοξασμένο του όνομα, ένα δρόμο του. Λεγότανε Μικέλης Δαθής Μερτζάνης, γεννήθηκε στα Δαθγάτα (στό χωριό πού μάς έδωσε και τόν Δημήτρη Δαθή Λευρεντζάτο τόν επιτελεστικό τού όλου αγώνα) στα 1809 και πέθανε σ' 'Αργοστόλι τό 1888.

Γράμματα δέν ήξερε ό Μερτζάνης γι' αυτό και οί στίχοι του μπορεί νά χωλαίνουνε στιχουργικά. Ήξερε όμως ν' άρπάξει τή κιθάρα του και με τή βαρυτονάλε φωνή του νά περιτρέχει τήν Κεφαλονιά χωρίς ούδέποτε νά φοβηθή τούς «προστάτες». Κι' άς τόν φυλακίζανε με βαρύτες άλυσεσ εις τά πόδια, άς τόν ριχνανε στα κατανάγκαστικά... δημόσια έργα κι' άς είχε σημάδια σ' όλο τό σώμα του από τό βούρδουλα με τά μολυβένια βαρύδια. Εκείνος και πάλι ξανάπιανε τή κιθάρα του και συνέχιζε:

Βλέπω ψηλά τόν ουρανό
τό άσπρο και γαλάζιο
και πιό βαθειά μες στην καρ-
(διά

'Ελλάδα μου σέ βάζω!

"Όσους μας κι' άν σκοτώνετε
όσους μας κι' άν κρεμάτε,
κοντοζυώνει ή λεφτεριά
στό διάλογο νά πάτε...

'Ελλάδα μου! Πατρίδα μου,
το' έφτά σου θυγατέρες,
δέν τόν τρομάζουν τά σπαθιά
τών 'Αγγλων κι' οί σφαίρες!

Φύσα αεραράκι φύσαε
δροσιά γιά νά μάς δώσης,
φύσησε — ξαναφύσησε
γιά νά μάς ξεσκαλώσης!

Δέν ξεχνάει όμως και τήν Κεφαλονήτικη καταγωγή του. Και γι' αυτό εκθειάζει ιδιαίτερα τό καλοτρόχιτο σπαθί τού Ριζοσπαστισμού και φαντάζεται τή γαλανή μας σημαία νά κυματίζει στα Αίλια:

Έφτά νησιά! Έφτά σπαθιά
άπάρχουν στον Ντουινιά μας,
μά πούλιτο καλοτρόχιτο
είν' ή Κεφαλονιά μας!

Βλέπω στού Αίνου τήν κορφή

τή γαλανή παντιέρα,
νά κυματίζει 'Ελληνικά
τή νύχτα και τή μέρα!

"Όταν οί «προστάτες» κατάπνιξαν τή μεγαλύτερη έξέγερση τού Κεφαλονήτικου λαού κατά τόν Σεπτέμβριον τού 1849 με 300 δολοφονίες, μ' έμπρησμούς και με κρεμάλες άκόμα και δύο παπάδων, τού παπά Ζαπάντε και τού παπά Νοδόρου, ό Τυρταίος Μερτζάνης αποθανάτισε:

Κρεμάσανε τόν Μπαμποπή
κρεμάσανε τόν Βλάχο,
κρεμάσαν τόν παπά «Ληστή»
(Νοδόρο)
πού τήν εύχή του νάχω!

Κρέμασαν τόν Νοδόρο μας
και τόν παπά Ζαπάντε,
όπως κρεμούν στα μαγαζιά
τόν έρριμανε τόν φάντε.
'Ομοιοκαταληκτώντας με τόν φάντε τής τράπουλας, πού μεγάλο — Παρασκευιάτικα κρεμιέται σαν 'Ιούδας στα μαγαζιά.

Δέν λείπει από τόν αγρόμματο τούτον αγωνιστή στιχοπλόκο κι' ή πίστη γιά τή Θεϊκή συμπαράσταση:

Με τση Παρθένας θέληση
κι' 'Αγίου μας τή χάρι,
όγλήγορα τόν τύραννο
ό διάολο δά πάρη!

'Ο "Άγιος Γεράσιμος,
τί όνομα μεγάλο
τού Ούαρδου τού μήνυσε
(τύραννου άρμωστή)
δέν σ' ύποφέρω άλλο!

Βλέπω στη «Δραπανιώτισσα»
(Θαυματουργή Παναγία)
νά καίη λιανοκέρι,
οί 'Αγγλοι πώς θα φύγουνε
γλήγορα χέρι - χέρι!
Φαίνεται όμως άκόμα πώς και προτάσεις γιά νά εξαγοράσουνε τή σιγή του πολλές θα τού κάμανε, άλλ' ό Τυρταίος τόν Ριζοσπαστών, απαντούσε:
Χίλιες λίρες μου δώσανε
και χίλια κολωνάτα,
νά μη κερνάω Λεφτεριάς
κρασί με τήν κανάτα!

Χίλιες λίρες μου δώσανε
τσι ρίμνες μου νά πάω
και τσ' 'Αγγλους αποκρίθηκα.
«Θά πάω, σά σάς θέλω»
'Ακόμα και «προστάτισες»
δέν ριχνάουσαν στό ποτήρι
μας, γιαν' ήτανε λεβεντόκορμος
και άμορφάνθρωπος, άλλ' εκείνος...

Μία 'Ιγκλέξα σκέφτηκα
κι' είπα νά τή μιλήσω,
μά δέκα ώρες... Ξερνάγα
χωρίς νά τή φιλήσω!

Μία 'Ιγκλέξα φίλησα
στό στόμα κατά λάθος
κι' όλο ξερνάω ό φτωχός
με πόρους και με πάθος!

Μία 'Ιγκλέξα μώπισσε
κουβέντα γιά... άμόρε
κι' έμοιαζε με τό κιόβιλε
(κουνουπίδι)
στελιόρι δίχως φίρες!

Μία 'Ιγκλέξα μώπισσε
βιολιό γι'... άργολαβία,
ήταν όγδόντα δυό χρονών
κι' είχε μεγάλη... βία!
Είναι όμως πίο πολύτιμες ιστορικά οί ρίμνες τού αυτοσχέδιου αυτού στιχοπλόκου, διότι μάς δίνει σε πολλές τή προσωπική παρουσία στον 'Ενωτικό αγώνα τών πρωτορριζοσπαστών και τό μέτρο τής 'Εθνικής προσφοράς τους:

Τέσσαροι στραποτσάρανε
με λίγη φασαρία,
τή πιό μεγάλη τού Ντουινιά
τήν αυτοκρατορία!

'Ο Λιβαδάς με τό μυαλό,
Δαθής με πανηρία
κι' ό Μομφεράτος και ό Ζερ-
(βός

τά τέσσαρα θαρία!

Τόν Λασκαράτο δέν θα πώ
σπιούνο και προδότη,
παρά πώς με τή κόντρα του
μάς έπρηξε τό σκότι!

Οί Γιακωβάτοι θαρρυθούν
και κάνουνε κι' άντάρα,
μ' άπ' όλους λίγο σέβομαι
μόνο τόν Γιαργαντάρα.
(Τόν περίφημο Γεώργιο Τυπάλδον — 'Ιακωβάτων ή «Γεωργαντάρα» τόν κατόπιν πανελληνια γνωστό βουλευτή τής Κεφαλονιάς στό 'Ελληνικό Κοινοβούλιο).

'Αλλ' ούτε ό χρόνος, ούτε ό χάρος τού παρόντος μάς επιτρέπει πη παραβση τόν διωκτών σπαθιών τού Μερτζάνη.

'Επί σπάνια χρόνια συγκέντρωσα όσες μπόρεσα από τίς περιφημες ριζοσπαστικές ρίμνες του, κι' είθε νά βρεθή κάποιος νά τίς τυπώσει και νά τίς χαρίση στα Σχολεία μας γιά τά παιδιά μας.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΒΟΥΝΑΣ

ΜΗ ΞΕΧΝΑΤΕ νά μάς γνωρίζετε άγικιακά που αλλάζει γραφία ή στίχοι. Γιατί δέν έχουμε μαντικές θυνάμεις, μ' όλη άντακαύφτου με τή νέα σας σύσταση και νά σας στέλνουμε τόν «Φανό» μας.

ΜΕΤΑΞΥ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΘΥΛΟΥ

Η ΚΙΜΑΙΘΩ ΠΟΥ ΠΡΟΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΤΕΡΑ ΤΗΣ

Ἄκόμη διατηρῶ στὴ θύμισή μου ἓνα ὄμορφο παραμυθάκι τῆς νόνας μου. Ἦταν τὸ πιὸ ἐντυπωσιακὸ ἀπὸ ὅσα εἶχα ἀκούσει ἀπὸ τὰ χεῖλη τῆς καὶ γιὰ τοῦτο οὐδέποτε θὰ τὸ ξεχάσω.

Ἦταν, μὲν ἔλεγε ἡ νονοῦλα μου, μιὰ φορὰ κι' ἓνα καιρὸ. Ἐνας ἀνίκητος βασιληῆς τῆς Κεφαλονίας ὁ Φτερέλαος, Φτερὰ εἶχαν τὰ πόδια του καὶ ἀτσάλενια ἦταν τὰ μπράτσα του καὶ γιὰ τὴν παλληκαριά του καὶ καλωσύνη του, ὅλος ὁ λαὸς του τὸν λάτρευε σὰ Θεὸ του.

Πρὶν ἀνάμεσα στὰ σγουρὰ καὶ φουντωτὰ μαλλιά του εἶχε καὶ μιὰ χρυσὴ τρίχα, δῶρο τοῦ Θεοῦ, ἡ ὁποία τοῦ ἔδινε τὴ δύναμη καὶ τὴ σοφία του. Ἄλλ', ὁ καλὸς αὐτὸς βασιληῆς εἶχε μιὰ κακιὰ κόρη τὴν Κιμαίθω. Γκρινιάρια, τεμπέλα καὶ κακομοίρα κι' ὅλα τὰ ρέστα κακιὰ τᾶχε ἀπάνου τῆς, αὐτὴ ἡ κόρη τοῦ ἀγαθοῦ βασιληᾶ μας. Ὅμως ὁ Φτερέλαος τὴν ἐλάτρευε κι' οὐδέποτε τῆς χάλασε τὰ χατήρια τῆς. Γι' αὐτὸ κι' ὄντες τοῦ ἀξίωσε νὰ τῆς χάριση τὴν χρυσὴ τρίχα πού εἶχε ἀνάμεσα στὰ μαλλιά του, καί- τοῦ ἤφερε πῶς ἡ τριχα αὐτὴ τοῦ γάρζιζε τὴν παλληκαριά καὶ τὴ σοφία του, τῆς ἐκπλήρωσε κι' αὐτὴ τὴν ἐπιθυμία τῆς.

Τὴν ἄφησε νὰ τὴν ξεριζώση καὶ νὰ τὴν πάρη, χάνοντας τὰ ὅσα ὁ Θεὸς τοῦ ἐχάρισε.

Ἔτσι καὶ τὸ μυαλό του κι' ἡ δύναμή του ἐξασθενήσανε. Καὶ οἱ ἐχθροὶ του ὄχι μονάχα κυριέψανε τὴν Κεφαλονία μας, ἀλλὰ καὶ τοῦ καλοῦ Βασιληᾶ μας τοῦ κόψανε τὸ κεφάλι.

Ὅμως ὁ ἀγαθὸς μας Θεοὺλης δὲν ἄφησε ἀτιμωρητὴ τὴν κακιὰ κόρη. Μαθαίνοντας τὴν προδοσίαν τῆς Κιμαίθω, ὁ νικητῆς τοῦ καλοῦ Βασιληᾶ μας, ἐτράβηξε τὸ σπαθὶ του καὶ τῆς ἔκοψε τὸ κεφάλι.

Ἔτσι τιμωρήθηκε ἡ προδοτριά, ὅπως ὁ Θεὸς τιμωρῆ κάθε κακὸ παιδί πού δὲν λατρεύει τὸν πατεροῦλή του καὶ τὴ μονοῦλα του, κατάληξε ἡ νονοῦλα μου, κωρίς στὰ σίγουρα νὰ γνωρίζη πῶς μᾶς ἀφιγόντανε ἓνα κομμάτι ἀπὸ τὴν Κεφαλοντικὴ Μυθολογία.

Ἡ δὲ Μυθολογία μας κἀπως τὰ ἴδια μᾶς ἀναφέρει, ἀλλὰ

καὶ μὲ κίνητρο τὸν ἔρωτα δι-
καιολογεῖ τὴν προδοσίαν τῆς
αἰουαλῆς Κιμαίθω.

Τὴ δὲ σκετικὴ περικοπὴ σὰς τὴν παραβέτω αὐτοῦσια ὅπως τὴν ἀναγοάφη καὶ ὁ ἱστορικὸς μας Ἰωάννης Κωστὴ Λοβέρδος στὶς σελίδες 18—19 τῆς «Ἱστορίας τῆς νήσου Κεφαλληνίας».

«... Σύμμαχοι ἠκολούθουν τὸν Ἀμφιτρώνα, Κέφαλος ὁ υἱὸς τοῦ Δηιονέως, βασιλεὺς τῶν Φωκέων, Πανοπεύς ἐκ τῆς Φωκίδος, Ἐλειος ὁ υἱὸς τοῦ Περσέως βασιλεὺς τοῦ Ἐλους ἐν Ἀργολίδι καὶ Κρέων ὁ τῶν Θηβῶν βασιλεὺς».

Ὅλοι δὲ αὐτοὶ οἱ ἰσχυροὶ βασιληᾶδες πολικρούσανε γιὰ νὰ κατακτήσουνε τὴν τότε πρωτεύουσα τῆς Κεφαλονίας Τάφον.

«... Ἄλλ' ἡ ἐκπόρθησις τῆς Τάφου, πρωτεύουσις τῶν Τηλεθῶν (Πρώτων κάτοικων τῆς Κεφαλονίας) ἦτο ἀνεπίφευκτος ἐφ' ὅσον ἔζη ὁ βασιλεὺς ταύτης Πτερέλαος» (ὁ Φτερέλαος τοῦ παραμυθιοῦ τῆς γιαιγιάς μου).

«... Ἡ θυγάτηρ του ὄμως Κιμαίθω ἐρασθήσασα τοῦ Ἀμφιτρώναος καὶ ἐλπίζουσα νὰ τὸν εὐχαριστήσῃ προδιδούσα τὸν πατέρα αὐτῆς, ἀπέκοψε τὴν χρυσὴν τρίχα ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τῆς, ὅ ἐστι συνώμοσε μετὰ τῶν ἐνθρῶν καὶ παρέδωκε τὴν πόλιν εἰς τὴν ἐξουσίαν αὐτῶν.

Ἡ ἄπιστος κόρη ἐθανάτωθη κατὰ διαταγὴν ἐκείνου διὰ τὸν ἔρωτα τοῦ ὁποίου ἐπεβούλευσε τὸν πατέρα τῆς. Ὁ δὲ Ἀμφιτρώνας γενόμενος κύριος τῶν Ταφίων καὶ λαβὼν λάφυρα ἀπῆλθεν εἰς Θήβας... πρὶν δ' ἐπανέλθῃ εἰς Θήβας παρέδωκε τὴν ἀρὴν τῶν Ταφίων νήσαν τοῖς συναγωνισμένοις Ἐλείω καὶ Κεφάλω, οἵτινες ἰδρῶσαντες πόλεις καὶ ἐκ τῶν ἰδίων ὀνομάτων ὀνομάσαντες ὠκήσαν αὐτάς...».

Ἔτσι βλέπουμε ὅτι μέσα στὰ λαϊκὰ παραμύθια διατηρεῖται ἀκόμα καὶ ἡ τοπικὴ ἱστορία, κατὰ τὴ μεταξὺ Ἱστορίας καὶ Θύλου. Γεγονὸς τὸ ὅποιο θὰ ἔπρεπε νὰ προσέχουν πρὶο πολὺ οἱ δασκάλαι μας. Καὶ νὰ βασῶν τὰ παιδιὰ νὰ ἀπηγοῦνται τὰ παραμύθια πού ἀκούουν ἀπὸ τοὺς νέμους καὶ τὶς νονοῦλες τους. Διότι μέσα π'

Η ΚΕΦΑΛΟΝΙΤΙΚΗ
ΚΙΝΗΜΑ ΤΟΓΡΑΦΙΚΗ
ΕΤΑΙΡΙΑ

“ΣΠΗΛΙΩΤΗΣ ΦΙΛΜ,”

Σὰς εὐχεται

ΚΑΛΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

καὶ Χαρούμενο

ΤΟ ΝΕΟΝ ΕΤΟΣ 1965

Ἡ «ΣΠΗΛΙΩΤΗΣ ΦΙΛΜ»

διαθέτει τὰ Ἑλληνικὰ ἀριστουργήματα τῆς ἡγγυ-
ημένης παραγωγῆς τῆς:
1) Μὴ κλάψης γιὰ μένα.
2) Μάνα κάνε κουράγιο.
3) Ὁρφανὴ σὲ ξένα χεῖρα
4) Κουράστηκα νὰ σ' ἀποκτήσω.
5) Ὁ μπαμπὰς μου κι' ἐγώ.
6) Φεύγω μὲ πίκρα στὰ ξένα.
7) Ἡ μεδιστρούλα.
8) Σὲ ποιὸν νὰ πῶ τὸν πόνο μου.
9) Συγγνώρεσέ με ἀγάπη μου.
10) Ἡ δική σου μῆρα μὲ σέρνει.
Καὶ 11) Ἡ χαμένη μου ἀγάπη.
Καὶ σ' ὅποιον Κινηματογράφον τὰ δῆτε νὰ προβάλλωνται νὰ μῆτε καὶ νὰ τὰ παρακολουθήσετε μὲ ἀπόλυτον ἐμπιστοσύνην. Γιατὶ ἡ

«ΣΠΗΛΙΩΤΗΣ ΦΙΛΜ»

μὲ τὴν ἐκλεκτὴ τῆς παραγωγὴ τιμὰ τὸν Ἑλληνικὸν κινηματογράφον.

οὐτὰ τὰ ἀθῶα παραμυθάκια ὁ λαὸς τῆς Κεφαλονίας περικλείνει, τὴ σοφία τῆς, διδασκαλίαν του, τὸ παράδειγμα, ἀλλὰ καὶ τὸ κυριώτερον τὴ πιθανὴ ἱστορία του. Ὅλα δὲ αὐτὰ νὰ τὰ συγκεντρῶνουν διότι ἀποτελοῦν τὸν πλούσιον ἱστορικὸν πλοῦτον μας, τῆς πλουσίας σὲ ἱστορίας καὶ θύλους Κεφαλονίας μας.

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΟ

Η ΤΟΠΙΚΗ ΜΑΣ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑ

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΞΕΡΕΤΕ

ΟΤΙ:

“Αν δὲν συνελήφθη κι’ ἂν δὲν ἐξορίσθηκε στὰ ἐρημόνησα μαζί με τοὺς ἄλλους πρωτορίζοπάστες κι’ ὁ Γιωργαντάρας, τὸ χρωστᾷ στὴ φιλία τοῦ Στῆβενς.

—Τοῦτο ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὸ διαβατήριο τοῦ Γεωργίου Τυπάλδου Ἰακωβάτου τὸ ὁποῖον ἔχουμε στὸ «Ἱστορικὸ Ἐπτανήσιακὸ Ἀρχεῖο» μας.

—Ὁ Ρίσαρ Στῆβενς ἦταν Ἄγγλος Τοποτηρητὴς στὴν Κεφαλονία κατὰ τὸ 1853 καὶ συνδέστανε μ’ ἀδελφικὴ φιλία μετὸν Γιωργαντάρα.

—Ὅπως λοιπὸν φαίνεται ἀπὸ τὸ διαβατήριο ποὺ ἔχουμε στὸ Ἀρχεῖο μας δὲν ἀναγράφονται τὰ χαρακτηριστικὰ (ἡλικία, ἀνάστημα, χρώμα μαλλιών κ.τ.λ.) τοῦ πρωτορίζοπάστη μας, τὸ δὲ ἐπώνυμό του ἀναφέρεται Ἰζακουμάτος κι’ ὄχι Ἰακωβάτος, γιὰ νὰ μπορέση νὰ δραπέτευσῃ.

—Συμπληρώνουμε δὲ καὶ τὴν παράλειψη τοῦ ἱστορικοῦ μας Ἡλία Τσιτσέλη (Κεφαλ. Συμμικτης Τόμος Β’ σελίδα 583) στὴν ὁποία παραλείπεται ἀπὸ τοὺς Βρεταννοὺς τοποτηρητὴς τῆς νήσου μας ὁ ρηθεὶς Στῆβενς.

—Μὲ τὴν ἱστορικὴ διαπίστωση ὅτι ὁ Στῆβενς ὑπογράφει ὡς Τοποτηρητὴς καὶ τὸ διαβατήριο τοῦ Γιωργαντάρα μετ’ ἡμερομηνία 19 Νοεμβρίου 1853 κι’ ἔνα ἄλλο διαβατήριο τοῦ ἀρχεῖου μας γιὰ τὸν Παναγιώτην Σιμωντᾶν Γρηγοράτον κατὰ τὴν 19ην Αὐγούστου 1856.

—Ὡστε διετέλεσε Τοποτηρητὴς καὶ κατὰ τὸ 1853 καὶ κατὰ τὸ 1856 χωρὶς ἀπὸ τὸν ἱστορικὸν μας καθόλου νὰ ἀναφέρεται, ὡς τοιοῦτος.

—Ἄλλος ἐπίσης εἶναι τὸ ἀπὸ πολλοὺς ἱστορικοὺς μας ἀναγραφόμενον πὼς ὁλόκληρο τὸ ὁδικὸ δίκτυο τῆς Κεφαλονίας τὸ χρωστᾷμε στὸν Βρεταννὸ Τοποτηρητὴ Τσαρλς Νάπιερ (1822—1824).

—Γιὰ τὸ αὐτὸ μιλᾷ καὶ ἡ Ἰταλικὴ ἢ λογικὴ. Γιατί πὼς προέκυψε ὁ Νάπιερ μετὰ σὲ δύο χρόνια νὰ φτιάξῃ τὸ σ’ ἐκατοντάδες χιλιόμετρα ἐκτεινόμε-

νο τεράστιο ὁδικὸ δίκτυο τοῦ νησιοῦ μας;

—Ἀλλὰ καὶ φαίνεται κι’ ἀπὸ πολλὰς «Πιστοποιήσεις» ἐκτελέσεως Δημοσίων Ἔργων ποὺ ἔχουμε στὸ ἀρχεῖο μας.

—Ἐκ τῶν ὁποίων διαπιστώνεται ὅτι τὸ φτιάξιμο τῶν Κεφαλονίτικων δρόμων τὸ ἄρχισε ἀπὸ τὸ 1812 ὁ Κάρολος Ντὲ Μπασσέ.

—Τὸ συνέχισαν οἱ διάδοχοί του τοποτηρητὴς, μετὰ ἀποδεικτικὸν τὸν Νάπιερ καὶ Ἐβερον.

—Τὰ ἔξοδα τὰ πλήρως τὸ Διημόσιο Ταμεῖο τοῦ «Ἠνωμένου Κράτους τῶν Ἰονίων Νήσων» καὶ στὰ ἔργα δουλεύανε πολλοὶ κατάδικοι.

—Γιατί πενήρα κι’ ἐξυπνα οἱ Ἄγγλοι «προστάτες» μας, ἀκόμα καὶ γιὰ ἐλαφρὰ ἀδικήματα τοῦ Κοινοῦ Ποινικοῦ Δικαίου, καταδίκαιζαν τοὺς Ἐπτανήσιους σέ... τῶσων μηνῶν ἢ ἐτῶν φυλάκιση, σχεδὸν πάντοτε μετὰ... «Δημόσια ἔργα καὶ μετ’ ἄλλων εἰς τὸν πόδα τοῦ συνήθους βάρους».

—Αὐτὰ ἀναγράφονται σὲ δεκάδες καταδικῶν, ποὺ ἔχουμε στὸ ἀρχεῖο μας.

—Κι’ ἀφήσθη τὴ φαντασία σας νὰ συλλάβῃ τὴν εἰκόνα τῶν ἐργαζομένων κατάδικων εἰς τοὺς δρόμους μας μετὰ τῆ σιδερένια μπάλλα δεμένη μ’ ἀλυσίδα στὰ πόδια τους.

—Ἐνῶ ὁ βούρδουλας μετὰ τὶς ἀλγούρες καὶ τὶς μολυβένιες μπίλλες, ἔπεφτε κι’ ἄνοιγε πληγὰς στὰ κορμιά τους.

—Ἔτσι φτιάσανε οἱ ἄχιοι Ἐπτανήσιοι τοὺς δρόμους τους κι’ ὄχι χάρις στὸ προεδρικὸ τῶν τυράνων τους πνεῦμα ὅπως γράφουμε μερικοὶ ἀνιστόρητοι... ἱστορικοὶ μας!

—Γιὰ τοὺς ὁποίους προσθέτουμε ὅτι μέχρι τοῦ 1844 ἡ συγκοινωνία τῆς περιοχῆς τῆς Ἠθιῆς μετὰ τὸ Ἀργιστόλιον τὸ Λαδοῦρι, ἐκτελεῖτο μετὰ κιαμὶ καὶ βάρκες. Καὶ ἡ Ἠθία εἶχε ἀπένεινε τότε τὸ λιμάνι τοῦ «Σωτήρα» γιὰτὶ δρόμος ἀπὸ τὸ Φάρασα μέχρι τὴ Ἠθία δὲν ὑπῆρχε.

“Αν γιὰ ὅλα τὰ παραπάνω ὑπάρχουν... Θωμάδες εὐχαρίστως θέτουμε στὴ διάθεσή τους τὰ ντοκουμέντα τοῦ «Ἱστορικοῦ Ἐπτανήσιακοῦ ἀρχείου» μας, ποὺ συγκεντρώσαμε 40 χρόνια. Καὶ γιὰ τὰ ὅποια οὐδέποτε καὶ κανένας ἔνδιαφέρθηκε καὶ οἰκονομικοὶ λόγοι τώρα μᾶς ἀναγκαζοῦνε νὰ τὰ πουλοῦμε. Οὔτε δὲ οἱ μεγαλόσχημες Ἐπιτροπὲς τοῦ γιορτασμοῦ τῶν Ἐκατόχρονων ἀπὸ τῆς Ἐνώσεως, στὴ διάθεση τῶν ὁποίων τὰ θέσαμε, θελήσανε ἔστω νὰ τὰ... κορνιζάρουν, γιὰ νὰ δοῦνε οἱ Ἐπτανήσιοι ἔστω κάτι τὸ χειροποίητό, ἀπὸ τοὺς ἀγῶνες τῶν προγόνων τους γιὰ τὴν Ἐνωσὴ καὶ τὴν ἀποτίναξη τῆς Βρεταννικῆς «Προστασίας». Λες καὶ δὲν θέλουμε νὰ ἀποκαλυφθῇ ἡ τυραννικὴ στὴν Ἐπτανήσο παρουσία τῶν Ἄγγλων.

ΜΕΤΑ ΦΥΣΙΚΗΣ ΚΑΙ ΛΟΓΙΚΗΣ ΟΛΙΓΑ ΠΕΡΙ «ΦΥΛΛΩΝ (ΣΥΚΗΣ)»

Διδάσκουν οἱ δασκάλοι μας ἐκτός τῆς λογικῆς:
«...Ἡ Εὐὰ πὼς ἐφέραγε τὸ φύλλο τῆς συκῆς!..»

Γιατί καὶ στὸν Παράδεισο τὸ δένδρον ἢ συκὴ, ἔγανε τὰ ἑλλάκια του διδάσκ’ ἢ Φυσικὴ!

Κι’ ἀπὸ τὸ συκιάς ἐξάμνηο πέφτουν ἐρεὰ τὰ φύλλα καὶ μένουνε θεόγυμνα κλαδιὰ τῆς σὰ τὰ ἔλλα. Μισὸ γρόνο ἢ Εὐὰ μας τὸν ὄμορφο κρυψώνα, μετ’ ἵτιποτα δὲν σκέπαζε καὶ μάλιστα... χειμῶνα!

Ἐκπροσωποῦνται σ’ ὄλοκληρο τὸν νομὴ μας ἀπὸ τὸν διαχειριστὴν τοῦ «Φαν. Ὁ» κ. Κρησινάκης. Γιὰ δημοσιεύσεις εἰς «ΤΑ ΝΕΑ» ἐγγράφετε ἐντολὰς ἐν τῷ ἑξῆς τῷ ἑφημερίστῃ, κοινωνικῷ καὶ διὰ πάν ὅτι ἀφορᾷ τὴν ἐφημερίδα, ἀποσταθεῖτε: Χρήστον Βενιάν — Ἀργιστόλιον.

ΓΙΑ ΝΑ ΜΗ ΓΕΛΑΤΕ

Γερμανο — Έλληνική Συνεννόηση

Συνέβηκε στα χρόνια της επάρατης Γερμανικής Κατοχής. Ο μάιτρο της ραπτικής αλλά και της φάρσας, φίλος μας Νώντας ο Βαλσαμίδης, ούτε και κατά τη διάρκεια των χρόνων της σκλαβιάς και της δυστυχίας, δεν είχε χάσει το κέφι του.

Ένας Γερμαναράς μαυραγορίτης μπαίνει μιά μέρα στο μαγαζί του. Τ' ανοίγει το σακκούλι που κρατάει και τ' αλωιθωρισμένα από τη πείνα μάτια του Βαλσαμίδα αντικρίζουνε ζυμαρικά, ρύζι και ζάχαρι. Άλλ' ούτε ο Γερμανός ξέρει λέξι Έλληνική, ούτε ο Νώντας τη Γερμανική γλώσσα. Κι' αρχίζει μεταξύ τους ή διεθνής συνεννόηση με τὰ νοήματα. Τί θέλεις τὸν ρωτάει με νοήματα ο Βαλσαμίδης; Κι' ο Γερμανός του δίνει νὰ καταλάβη πὼς δὲν θέλει χρήματα, ἀλλὰ σὲ εἶδος τ' ἀντάλλαγμα. Ἀλλὰ τὸ μόνο εἶδος πὸν δίαθετε ὁ Νώντας ἐκείνη τὴν ἡμέρα ἦταν λίγο μέλι πὸν τοῦ εἶχε φέρει ἕνας χωριάτης, τοῦ ὁποῦ ἐξαναγύρισε τὸ κοστούμι. Πὼς ὁμως νὰ δώση νὰ καταλάβη στὸ Γερμανὸ γιὰ τὸ μέλι; Βέβαια μόνο με φιλμ κινηματογραφικὸ θὰ μπορούσε νὰ ἀποθανιασθῆ ἢ σκηνὴ τῆς πατοίμας πὸν τότε τέλεια κι' ἀφθαστα ἀφηγείται ὁ Νώντας με τὰ νοήματα κι' ἐπιφωνήματα. Γι' αὐτὸ και μόνο προσπάθεια κάνω νὰ σὰς ἀποδώσω τὴ Γερμανο — Ἑλληνική τούτη ἀμίμητη συνεννόηση.

Πρῶτα ὁ Νώντας ὕψωσε τὸ χερ του και τὸ κινούσε γιὰ νὰ δείξη τῆς μέλισσας τὸ φτερούγιμα ἐνὸς συγχρόνως με τὸ στόμα του βεζίζε βζί - βζί - βζί...!

— Για — Για!... τοῦ λέει ὁ Γερμανός.

— Ἐπειὰ γιὰ νὰ κάμη τὸν Γερμανὸ νὰ καταλάβη πὼς τὸ πετούμενο ἦταν ἢ μέλισσα πὸν σύναζε τὸ μέλι ἀπὸ τὰ ἄνθη κι' ἀγριολουδα, ἀρχισε:

— Οὐφ ἄ! Οὐφ ἄ!... Κι' ὁ Γερμανός μπῆκε ἀπὸ νοήμα πὼς κάτι ρουφούσε τὸ πετούμενο ἀπὸ τὰ ἄνθη.

Γιὰ νὰ τοῦ δείξη πὼς αὐτὸ

πὸν ρουφούσε ἀπὸ κάπου κατόπιν ἔκανε τὸ ἔντομο ἐξαγωγή, γρόθισε τὸ χερὶ του τώφερε... πίσω του κι' ἄρχισε νὰ ψιθυρίζη κάκ... κάκ... κάκ! Ἄλλὰ αὐτὸ τὸ κάκ - κάκ εἶχε γλύκα και νοστιμάδα. Κι' ὁ Νώντας ἄρχισε νὰ φέρη τὰ δάχτυλά του στὸ στόμα του, νὰ τὰ φιλή, νὰ τὰ γλύφη και μ' εὐχαρσηση κι' ἀποκάρωση σὰ πραγματικὰ νὰ ἔτρωγε μέλι, μουρμούριζε:

— Ἀμ—μου! Ἀμ—μου! Ἀχ ὦφ! Ἀχ ἴχ!... Κι' ἐνθουσιασμένως ὁ Γερμαναράς ἀπὸ τὴ Γερμανο — Ἑλληνική του τέλεια συνεννόηση ἀπὸ τὸν γλωσσομαθέστατο κι' εὐγλωττάτο Βαλσαμίδη τοῦ πασσάρισε τὸ σακκούλι με τὴ ζάχαρι, τὰ ζυμαρικὰ και τὸ ρύζι και παράλαβε τὸ δοχεῖο με τὸ μέλι.

Ὁ δὲ ἀμίμητος Βαλσαμίδης μέλις ὁ Γερμαναράς βγήκε ἀπὸ τὸ σακκαριό του, γύρισε τὸ κεφάλι του πρὸς τὸ μέρος τοῦ κουνιάδου του και συταίρου του κ'. Ἀνδρέα Κουζῆ, κῦτταξε μ' ὕφος θριαμβευτὴ τὴς μοδιστρούλες τοῦ ἐμποροραπτικὸ του οἴκιου και με περηφάνεια κι' ἱκανοποίηση ἐμουρμούρισε:

— Εἶδετε πόσο τέλεια κατέχω τὴ Γερμανική γλώσσα;

Κι' ἂν ὑπάρχη κανένας πὸν σὲ τοῦτο νὰ ἔχη ἀντίρρηση ἄς πάρη μαζί του τὰ γερμανικά του κι' ἄς πῆ νὰ συνηνεθῆ με τὸν γλωσσομαθέστατο Νώντας. Τὸν διαβεβαιώνουμε ὅτι, διερμηνέας δὲν τοῦ χρειάζεται.

ΟΙ ΦΙΛΟΙ τοῦ ἐξωτερικοῦ, πὸν διαβιούνε σὲ χώρες, εἰ ὅποισ ἐπαγορεύουν τὴν ἐξαγωγή συναλλάγματος μπορούνε μέσα σ' ἕνα ἀπλό γράμμα νὰ βάλουνε σὲ χαρτονόμισμα τὸ ἰσόπισσο τῆς συνδρομῆς τους. Ἐτσι Κεφαλονίτικα ἔξιπνα και γωρὶς νὰ παραβουνε τὸν σχετικὸ Νόμο, δὲν θὰ στερηθούνη τὴν Κεφαλονίτικη χαρὰ τοῦ «Φανοῦ» μας.

ΕΠΙΚΑΙΡΗ ΣΑΤΙΡΑ

Ω! ΔΑΣΚΑΛΕ ΠΟΥ ΔΙΔΑΣΚΕΣ...

Πολλὰ κοκκόρια τῆς ΕΡΕ κάνουνε τοὺς δασκάλους, και γιὰ παρανομίες τους ἐλέγχουνε τίς... ἄλλους!

**

Πολλοὶ φωστήρες τῆς ΕΡΕ τώρα θυμούνται Νόμους, ξεχνούντες δὲ τὸ παρελθὸν μιλοῦν γιὰ... παρανόμους!

**

Πολλοὶ λεβέντες τῆς ΕΡΕ γιὰ τὴ Δημοκρατία κόβουνται — τὰ πουλάκια (μας — σωστά κι' ὄχι στ' ἄστυα!

**

Ἦτσι μιλεῖ και ἡ ΕΡΕ γιὰ Σύνταγμα και Νόμους, και μάς θυμίζει λαϊκὸ πὸν γνωστὸ σας γνωμικὸ: «?Ω! Δάσκαλε πὸν δίδα— (σκες και δὲν κρατούσες Νόμους!»

ΚΕΦΑΛΟΝΙΤΙΚΗ ΣΑΤΙΡΑ

ΣΤΟΝ κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟ

Χρονάκια δὲν σοῦ δίνανε τὴν πλειοψηφία μὰ βλάκες ἐφάνηκαμ στὸ τέλος με λοφία!

**

Και τώρα πὸν μάς τάκανε; λιγόμενα μαντάρα, βλέποντες πὼς τὴν πάσαμε, Πρόεδρε, τὴ λαχτάρα!..

**

Τώρα ὅπου μάς ἔλλαξες τὴν Πίστη και τὰ Φῶτα λέμε, στερητὴ τὴ γνώση μας νὰ εἴχαμε πρὸ πρῶτα!

ΣΕ ΠΝΕΥΜΑΤΩΔΕΣΤΑΤΟ

Ἐχεις ἀναμφισβήτητη, αὐτὸ δὲν εἶνα φέμμα, παλαβομάρα, φίλε μου, πὸν τὴ νομίζεσαι... πνεύμα... ΑΧΙΣΘΕΡΟΥΣ παλαβοῦς πῆτε δὲν θὰ δικάση ἄλλοιῶτικα θὰ σοῦ μελλε, κι' ἐσὲ νὰ σὲ κρεμάση!

ΦΑΝΟΣ ΤΗΣ ΚΕΦΑΛΟΝΙΑΣ

ΙΔΡΥΤΗΣ: ΧΡ. ΒΟΥΝΑΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ ΚΑΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ:

ΡΕΝΑ Χ.ΒΟΥΤΣΙΝΑ(ΒΟΥΝΑ)
ΣΥΝΔΡΟΜ. ΓΙΑ ΕΝΑ ΧΡΟΝΟ:

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ:

Για Δήμους, Κοινότητες,
Όργανισμούς και Έπι-
χειρήσεις . . . . . Δρχ. 200
Για Έπιστήμονες και Έμ-
πόρους γενικά . . Δρχ. 100
Για Έπαλλήλους και Έρ-
γάτες . . . . . Δρχ. 60

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ:

ΈΑμερικής Δολλάρια . . 10
Λοιπές Χώρες λίρες Έαγ-
γλίας 4
Γερμανίας Μάρκα 40
Οί συνδρομές άπαραίτητα
προπληρώνονται

ΈΑλληλογραφία και Έμβάσματα
κ. ΧΡΗΣΤΟΝ ΒΟΥΝΑΝ
Διαχειριστήν «ΦΑΝΟΥ»

ΣΕ ΦΙΛΟ ΜΟΥ ΔΙΚΗΓΟΡΟ

ΔΙΚΗΓΟΡΟ

“Όσα τσιγάρα τράκαρες
τόν κάθε σου πελάτη,
έναν δέν τά φουμάριζες
θάχες τώρα παλάτι!

Γι' αυτό και «τσιγαρόσημο»
σε βάφτισαν οί φίλοι!
Και μόλις σ' άγναντεύουνε,
νά στρίψουνε γυρεύουνε!...
Κι' άρόδου άλαργεύουνε,
ένα περίπου... μίλι!

ΟΙ ΕΝΤΟΣ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ
συνδρομητές, όσοι βέβαια λέ-
νε πώς δέν μάς βρίσκουνε για
να μάς δώσουνε τή συνδρομή
τους, μπορούνε να μάς τήν έμ-
βάσουνε με Ταχυδρομική ή
Προπαικτική έπιταγή στ' όνο-
μα του διαχειριστή μας κ.
Χρήστου Βουνά Άργυροτόλιαν
Και ν' αφαιρέσουνε τά έμ-
βαστικά έξοδα, στέλνοντάς
μας τó καθαρόν προϊόν.

ΜΕΤΑΕΥ ΛΥΡΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΣΑΤΙΡΑΣ

ΠΑΛΙ ΧΡΙΣΤΟΣ ΘΑ ΓΕΝΝΗΘΗ

Πάλι Χριστός θα γεννηθῆ στήσ Βηθλεέμ τόν Σταύλον
μ' Άτομικές τīs δοκιμές κι' έκρήξεις τών Πυραύλων!
Μ' άντι φυγής τής Μαριάμ στών Αιγυπτίαν χώρα
κι' άντι να κάτση να δεχτῆ τούς Μάγους με τά δώρα
θά προσπαθήση κι' ό Χριστός, στόν Κόσμο τó επίγειο,
κάπου να βρῆ και να κρυφτῆ
μήπως κι' Έκείνος θα σωθῆ
άν γίνῃ κάποια... έκρηξη, σε κάποιο καταφύγιο!

★

Πάλι Χριστός θα γεννηθῆ τόν Κόσμο για να σώση
και Λογική κι' Άγάπη Του στόν Άνθρωπο να δώση...
Έλλά Μεγάλων τά μυαλά πάχουνε τρύπες—πόρους
και πρώτους συμβουλάτορες όλους τούς... Έωσφόρους,
«Φωνῆν Κυρίου Λογικής» δέν θα τήν συγκρατήσουν
μά, στα δικά τους τά... νερά,
τά ΔΕΞΙΑ κι' ΑΡΙΣΤΕΡΑ
θά προσπαθήσουνε κι' ΑΥΤΟΝ να τόν προσηλυτίσουν!...

★

Χριστός Γεννάται, φίλοι μου! Μά, τών Τρανών κεφάλια
τῆς Έθικής και Λογικής χάσανε τά... πασχάλια!
Κι' άντι Καλό να κάνουνε — με Λογισμούς των φαύλους—
φορολογούνε τούς Λαούς και φικιάχνουνε... πυραύλους!
Κι' ευχόμενος Χριστούγεννα καλά θερμά πρòς όλους
διαπιστώνω, φίλτατοι,
πώς χρόνοι μας οί... ύστατοι
έφτάσανε κι' οδεύουμε... αίσίως στούς Διαόλους!

ΜΕ ΤΗΝ ΠΛΑΝΑ ΦΑΝΤΑΣΙΑ

Στή μυστήρια τῆ χώρα, στή σταρόχρομη σου σάρκα,
κρυφοτόπους φλογισμένους Τροπικής Ζούγκλας τ' άγνώστου,
δίχως φόβο για Σαφάρι, χωρίς πόθο πίσω νόστου,
—νοερά πηγῆ ζητώντας—μέσ στή λίμνη βγαίνω τάρκα,
με τῆς πλάνας φαντασίας τῆ σπασμένη μου τῆ βάρκα!

★

Μά!... Τά μάτια σου σαν κόμπρας με νερκώνουν — κα-
(θλώνουν,
μου φρενάρουν τīs δυνάμεις, τīs όρμές, τó λογικό!...
Με μεθαίε τ' άρωμά σου Μπαγιαντέρας ξωτικό,
μ'... άπό μέση μου και κάτω τά ποδάρια μου παγώνουν,
τά δέ χείλη μου τά λάλα στο τίτιθισμα... τσουμπλώνουν!

★

“Όμως, σώματος φορτούνε κι' αν Σιμούν έχουν κοπάσει
κι' αν τó γῆρας μάχη κόψει πια τó «βόγα και τó σία»,
ταξιδεύω στο κορμί σου με τήν πλάνα φαντασία!
Σά ρομπότ που τó κουρντίζουν να δουλέψη και να δράση,
δίχως νάχη τīs αισθήσεις να γευτῆ και να... χορτάση!

★

Και γελάς και χαλαρίζεις, δίχως οίηση και συμπόνοια,
μ' άλλους κάνεις τά ταξίδια των Κυθῆραν φλογερά!...
Κι' άφου σκάφος τῆς ζωῆς μου κάνεις τῆς βάρκῆς
θά τά βόγα με τó ανθρώπου, θά με πιάνουν τά δαιμόνια,
που δέν βρήκανε τó... κατί,
έστω ναύλου κομμάτι
για τούς γέρους να στηλώνουν κι' όπου φάχνουν τόσα
(χρόνια!

ΑΛΗΣΜΟΝΗΤΕΣ ΣΥΝΑΔΕΛΦΙΚΕΣ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

ΣΑΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ ΣΤΟ ΧΡΟΝΙΑΣΜΑ ΤΟΥ ΦΛΩΡΑΤΟΥ

Αναπάντεχα πέρυσι τόν Δεκέμβρη χάσαμε τόν Φλωράτο. Τό πασίγνωστο ίδρυτή και διευθυντή του «Κεφαλλονίαικού Κήρυκα», τής πιό συμπαθητικής Κεφαλονίτικης εφημερίδας. Τήν όποια μπόρεσε νά κρατήσει συνέχεια επί τρεις και μισή δεκάδες χρόνια, με τήν αγάπη και τό ένδιαφέρον τών συντοπιτών μας πού διαδιούνε σ' όλόκληρο τόν πλανήτη. Γι' αυτό και δικαιολογημένα με περηφάνεια καμάρωνε:

—Τό ξέρεις, Βουνά, πώς ό «Κήρυκας» φτάνει σ' όλας τās γνωστάς Ήπειρους τεύ Γήινου πλανήτη;

—Τί μου λές, μωρέ Γεράσιμε;

—Σου όρκίζομαι!

—Κι' εγώ έλεγα πώς τόν στέλνεις και στας... άγνωστους Ήπειρους.

Αλλά ουδέποτε ό καλοκάγαθος Γεράσιμος θύμωνε. Ξέσπαγε στα κακαριστά παιδιάριστικά γέλια του και μάλισα σέ παρακαλούσε νά του έπαναλάβης τό πείραμα.

Τριάντα τόσα χρόνια ήμουνα στην Κεφαλονιά αντίπρόσωπος τής εφημερίδας του κι' ό βασικός συνεργάτης του. Τριάντα χρόνια τόν πείραξα σά ζιζάνιο, αλλά ουδέποτε ό Γεράσιμος θύμωνε. Λυσσούσα νά τόν κάμω νά τόν πιάσουν τά νεύρα του, αλλά σ' τού όγιου τούτου άνδρωπου τις φλέβες δέν κυλούσε άνθρώπινο αίμα. Κυλούσε κάπο'ο θείο νέκταρ άγάπης και καλωσύνης κι' ήταν άπαλλαγμένος από άνθρώπινες μικρότητες και κακίες. Γι' αυτό κι' άκόμα δέν θύμωνε όταν τό πείραξα σοβαρά, από τις στήλες τής ίδιας εφημερίδας του.

Ξέροντας πώς τά κείμενα τών συνεργασιών μου από έμπιστοσύνη, τά έστειλε στο τυπογραφείο χωρίς τις περισσότερες φορές ούτε καν νά τά διαβάση, τού τήν έφερα άσχημα ξεπόστα μήπως τόν καταφέρω νά τόν πιάσουν μαζί μου τά νεύρα του. Αλλά μάταια.

Δημοσίευσε στον «Κήρυκα» τό πάθημά του με τόν μακαρήτη Λαυράγκα για τήν όπε-

ρα «Μπατερφλάυ», πού ό Λαυράγκας τού τήν είπε «Μπατερφλού» κι' άπονήρευτος ό Γεράσιμος διώρθωσε τό κορυφαίο μαέστρο — συνθέτη μας, τονίζοντάς του:

—Μαέστρι μου, ή όπερα αύτή δέν λέγεται Μπατερφλού

—Παρά πώς λέγεται, μωρέ Γεράσιμε;

—Μπατερφλάυ, μαέστρο μου!

Κι' άχαμυγέλαστα ό θιάσμος μουσουργός μας τόν ευχαρίστησε.

—Σ' ευχαριστώ, μωρέ Γεράσιμε, πού με διώρθωσε! Διαβάσανε οι Κεφαλονίτες τής Αθήνας τό πάθημά του στην ίδια τήν εφημερίδα του και για μήνες τόν ρωτούσανε για τή... Μπατερφλού, άλλ' ό Γεράσιμος ούτε και τότε μαζί μου δέν θύμωνε!

Ένα διάστημα έγραφε στον «Κήρυκα» για: «Κεφαλονίτες Διακριθέντες στην Πολιτική και στα Γράμματα». Κι' όταν έξάντλησε όσους ήξερε, μού ζήτησε τή βοήθειά μου. «Α! Τώρα έλπισα θά τόν θυμώσω. Κι' άνάμεσα στους άλλους βιογραφούμενους έπιφανείς άνδρες τού τόπου μας, τού έγραφα κι' ένα βιογραφικό σημείωμα για έναν... Διακεκριμένο κι' επίζώντα τότε... όπωρλώην!

Όμως ούτε κι' αύτή τή φορά κατάφερε τό πιθούμενο. Τό δημοσίευσε στην εφημερίδα του και για τά πειράγματα πού τού κάνανε, μώγραφε:

—Δέν μπορείς νά φαντασής αγαπητέ μου πόσο γελάσαμε όλοι μας...

Οικογενειάρχης θαυμάσιος, φίλος εξαίρετος, με καρδιά και ψυχή καθαρές σαν παιδιού, π' ουδέποτε τά κατάφερε νά μεγαλώση. Με χρυσάφι νά στάζει πάντα από τά χελι του. Με στοργή και αγάπη για όλους, δουλευτής, άκίνητος, αλλά και πάντοτε αισιόδοξος.

Θυμάμαι κάποτε πού μ' έπισκέφτηκε άρρωστος στην κλινική Αθηνών.

—Μωρέ, Γεράσιμε, οι πόννοι μου θερίζουν τά στήθεια. Δέν είμαι καθόλου καλά.

—Γιά τό Θεό, Βουνά μου, τί πράγματα λές; Είναι δυνατόν έσύ πού μάς χαρίζεις τό γέλιο, νά έχης πόνους;

—Μά τότε τί ήλθα νά κάμω στην Πολυκλινική;

—Ε! Καυμένη νά μάς δής και νά σέ χαρούμε!

Και γέλασα τόσο πού τήν επομένη ζήτησα εξιτήριο!

Νά, γιατί ό Γεράσιμος ουδέποτε έφυγε από τή θύμησή κι' από τή χείλη του. Και νά γιατί με τό συμπλήρωμα ενός χρόνου, από τού άπρόσμενου κι' άναπάντεχου τέλους του, τόν θυμάμαι. Και με τά μάτια βουρκαμένα άπλώνω στο χαρτί αυτές τις άράδες, σά φιλικό μου Μνημόσυνο στον τέλειον άνθρωπο, στον άκατάβλητον Κεφαλονίτη δημοσιογράφο, στον εξαίρετο οικογενειάρχη και στον αλησμόνη φίλον.

Και μαζί μου πιστεύω πώς όλοι οι Κεφαλονίτες πού γνωρίσανε τόν Γεράσιμο, στη θύμησή του θε νά δακρύζουν και τά χείλη τους θά ψιθυρίζουν.

—Αιώνια σου ή μνήμη άξέχαστε φίλε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΒΟΥΝΑΣ
Δεκέμβριος 1964

ΣΑΝ ΑΠΟΚΡΙΣΗ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΞΕΝΗ ΛΕΚΑΤΣΑ

“Όποια κι' άν είσαι, ΞΕΝΗ (έσύ) πομπλεες στίχους ώμορφους — γλυκούς για τ' ώμορφό μας τό Νησί, σέ μάς τούς άποδημητούς χαρίζουν οι στίχοι σου αύτοί της νοσταλγίας τόν καυμό. Και με χαρά άμέτρητη μέσ' στην καρδιά —καφτή, προσμένειμ' ώρα για νά (ρθή, τήν ώρα για τόν γυρισμό!..

Σκληρή μοίρα μάς χώρισε γλυκειά Κεφαλονιά μας.

Με ματωμένα δάκρυα γέμιζε τήν καρδιά μας. Μά ήρθε ή ώρα πού ξανά πάλι νά ιδρωθούμε τό νόμα νά φιλήσουμε και νά άγκαλιαστούμε!

Και τό άγκάλιασμα αύτό, με πόνους νάαι και σφιχτούσαν τό ξενητεμα μακού πού ύστερα νά μη μπόση νά μάς χαρήση τάφος!..

M. K.

(Απόδημος)

ΕΠΙΚΑΙΡΟ ΚΙ' ΕΞΥΠΝΟ ΤΑ ΚΛΟΥΒΙΑ ΑΥΓΑ

Ἀφηγητής μας καὶ φυσικά καὶ ὑπεύθυνος ὁ φίλος δικηγόρος κ. Παναγῆς Λαγγούσης. Ὁ τῶν Μουσῶν ἀποστάτης, γιατί ἂν συνέχιζε τὴν ποίηση ὁ Παναγῆς, θὰ μᾶς χάριζε ἀριστουργήματα.

Αὐτὸς λοιπὸν ὁ ἄπιστος καὶ προδότης τῆς Μούσας μᾶς πρόδωσε τὶς προάξεις καὶ κάποιον ἄλλο ἀπόρρητο.

Στὸν ρέκτη ζαχαροπλάστη μας κ. Σπύρον Γαρμπῆν παράγγειλε, ὁ πολιτικὸς μηχανικὸς κ. Γιώργος Μαρτίνης, γιὰ κάποιον φίλο του ποὺ ἐγίόρταζε, νὰ τοῦ φτιάξῃ μιὰ τούρτα.

Πνιγμένους ὅμως ἀπὸ τὴ δουλειὰ ὁ Γαρμπῆς, ἐξ αἰτίας τῶν γιορτάδων, ξέχασε τὴν Μαρτίνη τὴν τούρτα!.. Καὶ μὲ τὸ δίκιο του ὁ δεύτερος, ἄρχισε νὰ διαμαρτύρεται.

Ἄλλ' ὁ Σπύρος εἶναι ἀσίγδας σὲ κάτι τέτοια. Καὶ γιὰ νὰ προλάβῃ τὸ ξέσπασμα τοῦ θυμοῦ τοῦ Μαρτίνη πῆρε ὄρκο, βάνοντας μάρτυρα καὶ τὸν Λαγγούση, πὼς στὴν ἀγορὰ μας δὲν ὑπάρχουν αὐγά.

Ἄλλὰ κι' ὁ Μαρτίνης δὲν εἶναι παιδί νὰ χάφτῃ κάτι τέτοιες παρόλες καὶ καρφώνει τὸν Σπύρο:

—Καὶ γιατί δὲν μᾶς ἔλεγεσ νὰ σοῦ δώσουμε ἐμεῖς τὰ... αὐγά μας;

Ὁ δὲ πανέξυπνος Σπύρος καταλαβαίνοντας τὴν καμακιά τοῦ Μαρτίνη κι' ἀντικρίζοντας τὰ γκρίζα μαλλιά τῶν ξελιγωμένων ἀπὸ τὰ γέλια Μαρτίνη— Λαγγούση, τοὺς ἀποκρίνεται μὲ χαμόγελο:

Γιατὶ ἐσεῖς κοντεύετε νὰ γεράσετε καί... τ' αὐγά σας θὰ εἶναι... κλούβια!

Οἱ δὲ ἀκούσαντες ἀκόμα γελοῦνε.

ΓΙΑ ΤΗ ΔΩΡΕΑΝ ΠΑΙΔΕΙΑ

Ἀπὸ παιδί ὁ Παπανδρεὺς λατρεύει τὴν Παιδεία γι' αὐτὸ καὶ ἰδιαίτερα μοχθεῖ γιὰ τὰ παιδιά!

Ἐρεῖς τ' ἀναγνωρίζουμε γιατί τὸν γνωρίζουμε, πὼς μὲ Παιδεία δωρεάν γιὰ τὰ παιδιά φροντίζει.

Κι' ἄς λένε οἱ... καλόγλωσσοι! ἦγουν οἱ φαρμακόγλωσσοι πὼς ὅτι κι' ἂν ἐγέρασε πάντα θὰ... παιδισίξη!

Πολιτικά Κεφαλονίτικα Κάλαντα

Χρόνια πολλὰ λαλίστατε Πρόεδρε Παπαντρέα, ποὺ κι' ἀλαλιές, ἔστω νὰ λές, κάποτε λίγες ἢ πολλές, μᾶς τὶς σερβίρεις ὁμορφα, περίφημα κι' ὠραία! Γιὰ τοῦτο καὶ σοῦ εὐχομαί νὰ φτάσης ἑκατό, νάχω μὲ Σένα... θέματα! Γι' αὐτὸ καὶ σ' ἀγαπῶ!

★

Χρόνια πολλὰ Καραμανλῆ, πούλεγεσ ἄρες—μᾶρες καὶ θυμωμένους κούναγεσ τὶς δυὸ χοντρές φρυδάρεις! Καὶ σ' ἔβλεπα καὶ γέλαγα καὶ θαύμαζα πὼς εἶχεσ ὕφος τρανοῦ δικτάτορα ἢ κάποιου κοσμοκράτορα, καθὼς φτηνὰ μᾶς πούλαγεσ τὶς κατσαρές σου... τρίχεσ!

★

Χρόνια πολλὰ Σπυρέτο μου, κολέα Μαρκεζίνη, ποὺ σὰ νύμφη... ἀνύμφευτη στὸ ράφι ἔχεισ μείνει! Κι' οὐτὲ λαλεῖς, μήτε μιλεῖς κι' ἔπαφεσ τὶς δηλώσεις, πὼς μὲ σοφῆ πολιτικῆ καί... μ' ὁμορφιά σου κλασσικῆ, τοὺς Ἕλληνες... τρομάζοντασ μποροῦσεσ νὰ τοὺς σώσης!

★

Χρόνια πολλὰ σοφέ—κλεινὲ καί... ἀρχηγὲ προσωρινὲ, προφέσορ Κανελλόπουλε καὶ Θεῖε τ' Ἀνεψιοῦ σου κι' εἶθε μέσα στὸ χρόνιασμα νὰ ξαναβῆς τό... νοῦ σου! Ν' ἀποσυρβῆς, ξεκουρασθῆς, νὰ πᾶς νὰ ἡσυχάσης, ποὺ γι' Ἀνεψιοῦ σου σφάλματα, κατάντησεσ γιὰ κλάματα κι' ὅπου κοντεύεις φουκαρὰ χωρὶς νὰ φταίς νά... σκάσης!

★

Στὸν Πασαλίδην εὐχομαί, σ' αὐτὴν τὴν πλάνα Φύση, νὰ κἀνῃ πάντα... ὄνειρα πὼς θὰ μᾶς κυβερνήσῃ!... Στὸν Παπαντρέα τὸν υἱόν, τὸν «φάδερ» νὰ προσέχη γιὰτ' ὅσο θᾶναι στὴ ζωῆ κι' ὅσο θὲ νάχη τὴν πνοῆ τόσο κι' ὁ «γιὸς» ὑπούργημα... ἀξίως θὰ κατέχη!

★

Στοὺς ὑπουργοὺς μας εὐχομαί, μὲς στὸ ἐξήντα πέντε, μὲ τὸ καλὸ νὰ προστεθοῦν κι' ἄλλοι πενήντα πέντε!... Κι' ὅλους νὰ δῶ τοὺς βουλευτὲς νά... ὑπουργοποιοῦνται, Κάτι νὰ κάνουμε κι' αὐτοῖ σα δουλειτάδες ζηλευτοῖ, νὰ μὴ λὲν οἱ κακόγλωσσοι... ὀλόρτοι πὼς κοιμοῦνται!

★

Εὐχομαί στοὺς Δημάρχους μας καὶ Κοινοτάρχες Τόπου, ἔργα νὰ κάνουνε τρανὰ κι' ἄνευ μεγάλου κόπου! Κι' ἔχοντασ ἀπὸ Κράτος μας... μεγάλεσ ἐνισχύσεις, ἔργα νὰ κάνουνε πολλὰ, εὐπρεπισμένα καὶ καλὰ, ποῦ... χώρος νὰ μὴ βρίσκειται, ἂν σῶρτη νά... οὐρήσης! Καὶ μέσα στα Τεμεῖα τοὺς εἰς τὸ ἐξήντα πέντε, νάχουμε περισσεύματα... μῖα τριάντα πέντε!

★

Καὶ τέλος κἀνα μποναμὰ σ' ὅλους τοὺς Συντοπίτες, τοὺς ξακουστοὺς καὶ θαυμαστοὺς στὴ Γῆ Κεφαλονίτες, μέσα στὸ χρόνο πῶχτο καὶ μὲ... ξεφορτωθῶνε, προτεῦ... ἐξ ἀποστάσεωσ καὶ νά... πλευριτωθῶνε! Χρόνια πολλὰ λοιπὸν βέρμα, ἀστυνομὸ καὶ σ' ὅλους, νὰ πάψουν πιά νὰ βλαστῶν, ἦτοι συχνὰ νὰ λειτουργοῦν μὲ... καταναυτικότητα κι' ἀγίους καὶ διαόλους!

ΚΕΦΑΛΟΝΙΤΙΚΕΣ ΗΘΟΓΡΑΦΙΕΣ

'Αγκαλιά μέ τή... γουρούνα

—Στά ιερά και άγια πεύ σηκώνω, Βουνά μου, ή άφήγησή μου είναι άληθινή!

Κι' άφου ό φίλος παπάς πήρε ένα τέτοιο όρκο και μά- λιστα μπροστά σ' έναν άλλον φίλον παπά, τόν οπούμν είχα- με στην παρέα μας, πιστεύω πώς κι' έσεις θα πιστέψετε... τά άπιστευτά!

Βράδυ, λέει, πού Χριστού- γεννα εημερώνανε! Κι' ό μπάριμπα Ντιντής, για τό κα- λό πήρε σβάρνα τά μαγαζιά του χωριού του. Κι' όπως τ' άρεσε τό κροσάκι. Κι' όπως ήταν μ' όλους τούς συγχαρια- νούς του άγαπημένος. Κι' ό- πως τό έθιμο καθιέρωσε, ά- δειασε καμμία πενηνταρά πε- τηράκια πολυλογαριαστιά κρο- σιά στό στομάχι του. Οί ά- τμοί τών όποιών του θολώσα- νε τά θαμπά μάτια του και τό γεροισμένο μυαλό του. Και σερνάμενικ, κατά τά μεσάνυ- χτα τά κατάφερε ν' άνεύρη ού σπιτιού του τό ξώπορτο.

Όπως δέ εξομολογήθηκε στους φίλους του την έπιμένη, εκείνο πού κατάλαβε ό μπάριμ- πα Ντιντής, μέλις ξάπλωσε στό κρεβάτι του, όπως νόμι- σε, ήταν πώς άκουσε τη γυ- ναίκα του να... μουγκρίζη! Γι' αυτό και προσπάθησε να την καλσιτάση.

—Πάψε, μωρή γυναίκα, τη γκρίνια σου. Χρονιάρια μέρα για τούς Χριστιανούς εημερών- νε! Χάλασε ό κόσμος άν ή- πια κι' έγώ δυό ποτήρια;

Άλλ' αυτή δέν τ' άπάντησε, πασα κουνήθηκε και ξαναμουγ- κρίσε!... Ό δέ Ντιντής, νομί- ζοντας πώς ή γυναίκα του ή- ταν έπιμη Χριστουγεννιάτικα να ξεσπάση, γ' ά να προλάβη να την καλμάρη, συνέχισε δι- καιολογούμενος.

Όχι, δέν είμαι μεθυσμένος μωρή γυναίκα. Μόνο δυό - τρία ποτηράκια έρρούφηξα με τούς φίλους. Και σ' ό όρκίζομαι χω- ρίς να πληρώσω, γιατί με κερ- νάγα...

Άλλ' εκείνη, πού τη νόμιζε γ' ά γυναίκα του, συνέχιζε νευ- ρισμένα και στρ:φογυρίζον- τας τά γρού - γρού... της!

Γι' αυτό κι' ό στωχός ό Ντιντής, συνέχιζε τίς δικαιολο- γίες του με τό μαλακό και τά γέλια.

—Πάψε τώρα καυμένη τά μουγκοπά σου να κόμηθο- με!... Καί σου δίνω τό λόγο

μου πώς δέν πρόκειται να ξα- νοπάω στά μαγαζιά.

Άλλά ό μπάριμπα Ντιντής όσο την καλόπιανε, τόσο εκεί- νη στρ:φογυρίζε και έμουγκρι- ζε, θυμωμένη!...

Μέχρι, πού τό συγνεφ- σμένο μυαλό του Ντιντή, κα- τέβασε την ιδέα, να βάλη σ' έφορμ:γη τά συζυγικά γάδια του.

Γι' αυτό και γυρίζοντας πρós τό μέρος της, την άγκά- λιασε, άλλ' εύτυχώς κι' ό ύ- πνος τόν πρόλαβε χωρίς να προλάβη ν' άρχιση τίς θερμές συζυγικές διαχύσεις του!...

Άλλ' ό φίλος άφηγητής μου παπάς, δέν μπόρεσε να μού άποπή τη συνέχεια. Κι' οί δυό φίλοι παπάδες με κρατού- σανε από τίς πλάτες κι' από τά χέρια και με τραντάζανε με τά γέλια τους. Τόσο πού φο- βήθηκα μήπως πάθουν φασιτή- ρο ή μη βγή στό παράθυρο ό Δεσπότης και τρέξει να με σώση από τά χέρια τους.

Γιατί, έξέχασα να σας πώ, πώς ή άφήγηδες γίνηκε όξου από τό Μητροπολιτικό μέγαρο κι' ό Δεσπότης πώς μ' άγα- πάει.

Άν, λοιπόν, έβλεπε τούς δυό φίλους παπάδες να χτυπι- ούνται επάνω μου, από τά γέ- λια, ίσως θα έβανε στό νου του πώς τσακωνώμαστε και πώς οί παπάδες με δέν:ωνε.

Όμως κι' ό κίνδυνος τούτος άποσοβήθηκε. Κι' όταν ή φου- ρτούνα του γέλιου καλμάρισε, ό φίλος παπάς μου έξήγησε ό- σα πιστεύω ότι τά καταλάβα- τε και τά πιστέψατε και γι' αυτό δέν χρειάζεται για δούτα έξήγηση.

Μόνο για εκείνους πού τό μυαλό τους δέν τρέχει γρήγο- ρα, θ' αναγράψω τό πάθημα του μεθυσμένου μπάριμπα Ντιν- τή.

Μπαίνοντας στό ξώπορτο του σπιτιού του αντί για την κάμαρά του τράβηξε πρós τόν σ' αούλο. Η γουρούνα του, με τό συμπάθειο, τόν γνώσε και του μούγκρισε. Εκείνο νομίζοντας πώς είναι ή γυναί- κα του έσπλωσε δίπλα της να ήγη καλμάρη... Και πέρασε τά πιά άξέχαστα Χριστούγεννα της μακρόχρονης συζυγικής του διαβώσεως, άγκαλιασμέ- νος με τη γουρούνα του!...

ΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ ΜΑΣ

ΤΟ ΓΕΡΟΝΤΟΠΑΛΛΗΚΑΡΟ

Άχ! τό καυμένο κυνηγημένο από την μούρα κι' άπ' τόν (ντουινιά

στέκει μονάχο, συλλογισμένο σαν έρμο φύλλο στην παγω- (νιά.

***

Την Κατερίνη να πάρη; Κεϊνη είναι φτωχ:ύλα και όρφανή κι' αύ ός μπατίρης να πάρη (εύθύνη

βρε γ' ά φομιλία πώς να (γενή;

***

Άχ! Την Άλίκη αυτή τ' άνήκη πούναι δαισκάλα κι' όμερ- (φονιά,

μα δέν τόν θέλει τέτοιο σκουλήκι όπως τόν κρίζουν στην γει- (τον ά.

***

Και για την Λέλα, γλυκε ά κοπέλλα θα πρέπει άκόμα να τό σκε- (φθή

ύστερα ως να ναί το βρσκει (τρέλλα

κι' άπ' τά σαράντα να παν (τρευτή.

***

Πώς να τό κάνη! κι' ένα στεφάνι κοστίζει τόσα... και τά (λοιπά...

μες στό κεφάλι ύπόνους (βάνε

για τόν κικμπάρο, για τόν (ποππά.

Μένει στό ράφι — καλά να πάθη —

τώρα πού άσπρίσαν και τά (μαλλιά,

τώρα θυμάται τά πρώτα (λάθη

δαισκάλα πούθελε κοπελλιά.

***

Νάξε παιδάκι μες στό σπιτάκι! — Πώς πέρασε έτσι ό και- (πρός γοργά;—

Νάξε γυναίκα! Με κουκουτά (βιβλιοθήκη

για να του δίνη τώρα εν' (άργά.

ΑΠΟ ΤΑ ΔΙΑΜΑΝΤΙΑ ΤΗΣ ΛΑ-Ι-ΚΗΣ ΜΟΥΣΑΣ ΜΑΣ

Οι περιφημες

Κεφαλονίτικες ρίμνες

΄Ασπρη πετρούλα τού γιαιλού, μαλαματένια βούλα,
νά σε χαρή ή μάνα σου πού σ' έχει μοναχούλα!

Σκορδ' άχω την άγάπη σου, κρεμμύδια τά φιλιά σου
κι' ένα δεμάτι άσφαλαχτούς έχω την άγκαλιά σου!

Σήκωσες τó φουστάνι σου κι' είδα τó γónατό σου,
κι' έγίνα για τó... κούκκαλο σκυλάκι σου πιστό σου!

Σήκω τó φουστανάκι σου και τó πουκάμισό σου,
νά δώ τόν... ΄Ιορδάνη σου και τόν... Παράδεισό σου!

΄Οσες σφρανταρίσανε μοίρα μην καρτερούνε,
νά δέωνται στόν άγιο καλή ψυχή νά βρούνε

΄Οσες σαρανταρίσανε τρέχουνε τσου άγίους
μά,... έκεινοι δέν παντρεύονται για νάδρουνε... νυμφίους!

Κοντούλα είν' ή λεμονιά κι' έχω πυκνό τ' άγκάθι,
κοντούλα κι' ή άγάπη μου πού μ' έβαλε στα πάθη!

΄Από μικρή μου λέγανε πώς θάσσουνα δική μου
και σέ κρυφοκαμάρα σαν τή μοσκιά στ' άφτί μου!

Μές στην καρδιά μου ρίζωσε μία κορφή τού βάτου
και μουδωσε λαβωματιές και πόνους τού θανάτου!

Βάρα με άγαπούλα μου με τσί παντοφολές σου,
μές τά σγουρά σου τά μαλλιά και με τ' άφελιές σου!

Τά μάτια σ' είδαν άγγελο, κάλλιο νάθε τά βγάλω
παρά όπου σ' άγαπησα κι' έχω καημό μεγάλο!

Πυργί, Σάμη και Πύλαρο και στα Μαντζαβινάτα,
έχουν με παληοταράουχα τά πατερά γιομάτα!

Δειληνάδες, Φαρακλάδες κάνουν τά σακκιά βελάδες
κι' είναι πρώτοι τσου καυγάδες και σμπαραρών τοι γι-
(ορτάδες

΄Ασπρο γαρούφαλο κρατώ, κόκκινο θα τó βάψω
κι' άν μου πετύχη στη βαφή πολλές καρδιές θα κάψω.

΄Ο ήλιος βασιλεύει κι' ή μέρα σώνεται
κι' ό νους μου από τά σένα δέν συμαζώνεται!

΄Ο ήλιος βασιλεύει κι' ή μέρα χάνεται
μά τού παπα ή κόρη με τίποτα δέν πιάνεται!

Τό χέρι σου τó παχουλό άν τώχα μαξιλάρι,
δέν θα φοβόμουνα ποτέ τόν Χάρο νά με πάρη!

Θολώσανε τά μάτια μου τή θάλασσα νά βλέπω,
τά ταχυδρόμο νά ρωτώ και γράμμα νά μην έχω!

΄Οντες σε είδα πώβαλες βέρα και δαχτυλίδι
στα σωθικά μου μ' έσκρωξε και μ' έφερε τó φίδι.

΄Οντες σε είδα κι' έβαλες με άλλον άραβάνο
είπα χάνω τή θάλασσα μαζί με τή γοργόνα.

΄Εμέναν' ή άγάπη μου δέν είναι από τίν... Τήνο
άλλ' είναι: Φαραγκλόπουλο τζαντζαμινάκι φίνο!

ΕΝΑ ΑΚΟΜΑ ΑΜΙΜΗΤΟ

ΤΟΥ ΦΙΛΟΥ

Κ. ΣΠΥΡΟΥ ΓΑΡΜΠΗ

΄Ο άγαπητός δικηγόρος και φίλος κ. Παναγής Λαγγούσης έχει άναμφισβήτητα έπιστημονικά και φωνητικά προσόντα όμιλητή.

΄Αλλά τελευταία τó είχε παρ-
κάνει!

Μιλούσε για έθνικές, μιλού-
σε για τραπεζικές και σε κάθε
γιορτή μας ό Λαγγούσης, έ-
πάξια βέβαια, βρισκότανε ό-
μιλητής.

΄Ομως ό φίλος του ζαχαρο-
πλάστης κ. Σπύρος Γαρμπής,
εύκαιρα ζητούσε για νά δώση
του Λαγγούση νά καταλάβη,
πώς τó παράκαμε!...

Σε κάποια λοιπόν πρόσφα-
τή μας Γιορτή, ό Λαγγούσης
δήλωσε:

«Άς μιλήση πιά και κανέ-
νας άλλος!»

΄Αλλά και τόν έτρωγε ή πε-
ριέργεια νά μάθη ποιός θα ή-
τανε ό όμιλητής.

Και μπαίνοντας βράδυ στο
ζαχαροπλαστείο του Γαρμπή,
ρωτάει τούς παρευρισκόμε-
νους:

—Δέν μου λέτε, μήπως μάθα
τε ποιός ώρίσθηκε όμιλητής,
Και πριν προλάβουν οι πε-
λάτες νά τ' άπαντήσουν, ό
Σπύρος βρίσκει τήν εύκαιρία
και καρφώνει τόν Παναγή.

—Τώρα πού χάσαμε τόν γι-
ατρό μας τόν Λιθωδά ή έσύ
θά μιλήσης ή γιός του Κλον-
τίρη...

Σημ. «Φανού». ΄Ο γιός του μα
καρήτη τ' Αναγνώστη του
Κλοντίρη, κάθε βδομάδα κατε-
βαίνει από τó χωριό του στην
κεντρική τήν Άργεστολιού μας
πλατεία και μάς διασκεδάζει
με τούς... όλοήμερους... πολι-
τικούς και θρησκευτικούς λό-
γους του!).

ΣΤΗΝ ΤΡΙΚΟΛΟΡΕ
ΠΑΝΤΙΕΡΑ

΄Οπως αλλάξης, φίλτατη
τήν κάθε μέρα χρώματα,
μένουμε όλοι σά χαζοί
και μ' άνοιχτά τά στόματα!

Και για νά κάνης μάταια
στά γρηστιά τ' άμόρε,
όι «μάγκε» σε βαφτίσανε
παντιέρα τρικολόρε!...

Κι' όπως αλλάξης χρώματα
στη φάτσα και μαλλί σου,
δέν θα σ' αναγνωρίζουνε,
ούτε και οι... δικοί σου!

ΙΑΚΩΒ ΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΜΑΡΙΝΗΣ

ΑΜΙΜΗΤΕΣ ΚΕΦΑΛΟΝΙΤΙΚΕΣ ΦΑΡΣΕΣ

ΟΙ ΓΑΛΛΙΔΕΣ ΤΟΥΡΙΣΤΡΙΕΣ

Είχε έγγειρισμένον στο Νοσοκομείο τ' Αργοστολίου ὁ Βουνάς τὸν ἀνεψιόν του. Τὸ ὁποῖον κί γονεῖς ἀπουσίαζαν! Γι' αὐτὸ κί ὅλη τὴ νύχτα δὲν μπόρεσε ἀπὸ τὴν ἀγωνία νὰ κλείσῃ τὰ μάτια του. Καὶ πέρασε τὴ πιδὸ μαρτυρικὴ Γενεαριάτικη νύχτα, χωρὶς νὰ τολμᾷ καὶ νὰ ξεπορτίσῃ. Γιατὶ στὰ ψηλώματα ὅπου καθεστὰ δὲν περνεῖ κουνουπί. Ἐξ ἄλλου ὑποφέρει κί ἀπὸ τὴν καρδιά του καὶ σκεφτότανε πὼς ἂν ἐξεπορτίζε γιὰ νὰ πάῃ στὸ Νοσοκομείο κί ἂν ἔπεφτε μισοσπριατὶς, δὲν θὰ βρισκότανε κανένας νὰ τοῦ δώσῃ βοήθεια. Σκεφθῆτε λοιπὸν τὴ γαρά του, μὲλις ἄρχισε νὰ γαράζῃ, ν' ἀκούσῃ θόρυβο αὐτοκίνητου!...

Ὁδηγὸς ὅμως τοῦ ὁποῖου ἦταν ὁ πιδὸ θεόκουρλος Κεφαλονίτης. Πετιέται στὸ δρόμο μὲ τὶς πυτζάμες κί ἀντικρύζει τὸν κουμπάρου του Γεράσιμου Μενάγια.

—Ντύσου, τοῦ λέει ὁ Μενάγιας κί ἀμέσως θὰ γυρίσω καὶ θὰ σὲ πάω στὸ Νοσοκομείο.

—Γιατὶ ἤμουνα κουμπάρου μου, εἰς τὴ Σάμη, πήρα τοὺς ἐπιβάτες ποὺ βλέπετε ἀπὸ τὸ καράβι καὶ τοὺς πάω στὸ τέρμα τοῦ Ἐργατικοῦ συνοικισμοῦ.

Ὁ δὲ ἄτυχος ὁ Βουνάς ποὺ τοῦ ἔτυνε νὰ σκοντάψῃ στὸν σατανᾶ τὸν Μενάγια, πετώντας ἀπὸ τὴ χαρὰ του, ντύθηκε στολισθῆκε, ταμπάρωθηκε, κασκολώθηκε καὶ τὸν περίμενε σὰ γαμπρό.

Πραγματικὰ ὁ Μενάγιας, πῆγε στὸν προορισμὸ του τοὺς ἐπιβάτες του, ἀλλὰ γυρίζοντας βόηκε στὸ δρόμο διὸ μοδιστράκια. Κί ἀμέσως τοῦ σκαρφίσθηκε νὰ σκαρῶσῃ τὴ φάρσα του.

Σταμάτησε, ἔμπασε στὸ πῶς καθίσατο τ' αὐτοκίνητου τοῦ τὰ μοδιστράκια καὶ τὰ δασκάλεψε:

—Γὰρ νὰ πάω ἀπὸ τὸ σπίτι πῶς τὸν κ. Βουνά. Ἐσεῖς ὅπως εἰσάστε γιὰ τὸ κοῦμ μετὰ μαντήλια κί κουλουμιές προσέφετε καὶ μὴ σηκώσατε τὰ κεφάλια σας καὶ σὰς γνωρίζω. Κί ὅτι θὰ τοῦ πᾶ, κί ὅτι εἶθε σὰς λέν, ποσέντε νὰ μὴ βγάλετε λῆθι. Κί ἔγνοια σας, θὰ ἐραθῆτε στὸ φινάλε ἀπὸ τὰ γέλια.

Τὰ δὲ φουκαριάρικα τὰ μοδιστράκια, ποὺ βρῆκανε ζεστασιὰ κί αὐτοκίνητο μὲς στὰ χαράματα καὶ στὸ Γενεαριάτικο κοῦμ, δοξάζοντας τὸν Θεό, τοῦ ὑποσχεθήκανε νὰ βάλουνε τάπες στὰ στοματάκια τους.

Ὁ δὲ Βουνάς, ποὺ μάλιστα κόντηνε τώρα κί ἡ ὄρασή του, μπαίνοντας πλάι στὸν Μενάγια δὲν ἀντελήφθηκε τὰ μοδιστράκια καὶ παρακάλεσε.

—Ὀλοταχὼς κουμπάρου μου γιὰ τὸ Νοσοκομείο νὰ δῶ πὼς πέρασε ὁ ἀνεψιάς μου.

Κί ἐδῶ, φίλοι μας, ἀρχίζει ἡ φάρσα.

—Μωρὸ τὸ παιδί κουμπάρου θὰ τὸ βροῦμε καλά. Τὸν βεβαίωσε ὁ Μενάγιας. Πῆς μου ὅμως ἐμεῖ τί θὰ γίνω;

—Τί σοῦ συμβαίνει Γεράσιμ;

—Νά! Μὲ τὸ «Αἰγαῖο» τοῦ Τυπάλδου βγήκανε στὴ Σάμη ἐτούτες κί δυὸ Γαλλιδούλες τουρίστριες, ποὺ βλέπετε στὸ πίσω κάθισμα. Κί ὅτε τί θέλουνε, οὔτε ποὺ θέλουνε νὰ τίς πάω μοῦ λένε, οὔτε μιλοῦνε παρὰ ὅλο γελάεινε!...

Ὁ δὲ Βουνάς γυρίζοντας κί ἀντικρύζοντας τὰ δυὸ παιδικὰ κεφαλάκια κί ἀκούγοντας τὰ κρυσταλλένια τους γέλια, ἀλησμόνησε τὴν ἀγωνία καὶ τὸν ἀνεψιὸ του. Τοῦ ἔγνησαν κάποια περασμένα μεγαλεῖα ποὺ διανθίστηκαν μὲ τὴ Γαλλικὴ γοητεία καὶ φινέτα στὸν ἔρωτα.

Ἐπιστράτεψε λοιπὸν ὅλα τὰ Γαλλικά του κί ἄρχισε τὸ ψάρεμα ὁ ἀθεόφοβος, ἐνῶ οἱ... Γαλλιδούλες ὅλο καὶ πιδὸ περισσότερο κακαρίζανε, μ' ἀκούμπιανιεύοντο τὰ νοντρόγελου τοῦ Μενάγια. Οἱ δὲ... Γαλλικὸς τοῦ Βουνά συνεχίσθηκα μὲνοι τὴ λεωφόρο Βεργωτῆ ὅπου ὁ Μενάγιας σταμάτησε κί ἄναψε τὸ φῶς τ' αὐτοκίνητου. Στὸ φῶς τοῦ ὁποῖου ἀναγνώρισε τὰ δυὸ μοδιστράκια κί εἶδε τὰ ὄνεσά του γιὰ τίς Γαλλιδούλες νὰ γκρεμίζονται καὶ πῶς νομπάρου τὴ φάρσα ποὺ τὸ σκάρωσε ὁ Μενάγιας.

Ἐλεγε ὅπως ὁ φωνῶς ὅτι μὲνοῖς ἐκεῖ θὰ τέλειανε τὸ ὄσκειο. Χωρὶς νὰ ἔξω καὶ γιὰ τοῦ ἔμελλε. Γιατὶ ὁ Μενάγιας ἔβγαλε ἀμέσως «Δελτίον Εἰδήσεων» σὲ ὅλη τὴ Πλατεῖα μας τῆ... σφωφραντζά!

Κί ἀπὸ τὴν ἐπομένη καὶ ἔ-

πὶ μῆνες δὲν τολμοῦσε νὰ περάσῃ ἀπὸ τὴν κεντρικὴ τοῦ Ἀργοστολίου μας Πλατεῖα. Γιατὶ κάποιος σφῶρο θὰ βρισκότανε πάντοτε νὰ τὸν παρακαλέσῃ:

—Θὰ μοῦ κάνετε τὴ χάρι κ. Βουνά, νὰ μοῦ κάμετε τὸν διερχομένον ἂν μοῦ τύχουνε κί ἐμένα Γαλλίδες τουρίστριες;

—Ἄλλ' ὁ παμπόνηρος ὁ Βουνάς ἀντὶ νὰ θυμῶνῃ καὶ νὰ κορώνῃ, προτιμοῦσε σ' ἄλλους μὲ γαμόγελο ν' ἀπαντήσῃ:

—Πολὺ εὐχαρίστως μωρὸς παιδιά!...

Ἐτοὶ τὰ κατάφερε καὶ τὸ πάθημά του ξεχάσθηκε, ἀλλοιῶτα ἀκόμα θὰ τοῦ φωνάζανε οἱ σφῶφερδες γιὰ τίς Γαλλίδες τουρίστριες!...

Ἐκτός κί ἂν ἔσεῖς διαβάζοντας τὸ παρὸν μας πρόκειται νὰ τὸν ξεναρχίσετε τὴν καζούρα. Ἄλλὰ προκαταβολικὰ σὰς λέμε ὅτι περιττεύει, γιὰτὶ ὁ Βουνάς ὡς γνωστὸν φοφάει γιὰ ντόρο!

ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ... ΠΑΙΖΕΙ

Ἡ σκηνὴ στὸ πολιτισμένον τουριστικὸν περίπτερον τῶν Κουρκουμελάτων. Τοῦ κοσμοπολιτικοῦ χωριῶ τῆς Κεφαλονίας, ποὺ μὰς χάρισε ἡ Βεωγατέλικη ὠραιψυχία.

Τὰ δὲ... παιδιά ποῦ... παίζει, δυὸ καλὰκαρδοὶ κί ἀγαπητοὶ φίλοι, ποὺ αἰσίως ζυγώνουνε στὰ ἑβδομῆντα χρονικά τους.

Δυὸ ἀρχοντάνθρωποι, ἀλλὰ καὶ μάστοροι τῆς φάρσας! Κί ἄς τοὺς ὀνομάσωμε Ἀνδρέα Μουσούρη καὶ Σπύρο Μονόπωλη.

Στὸ δὲ τραπεζάκι τους εἶνε τὴν ἀτυχία νὰ ξεπέσῃ μιὰ κυρία ἀξιόσεβάστη, ἀλλὰ μὲ πολυβόλο τὴ γλώσσα της.

Καὶ γιὰ νὰ τὴν ξεφορτωθῶνε, ὁ σιδὸς Ἀντρέας καὶ ὁ Σπυράκης, δώσανε σήματα... φάρσε μὲ τὰ ματάκια τους.

Ἀρχίζουνε λοιπὸν νὰ λογοφάνουνε, ν' ἀγριεύουνε, νὰ βρίζονται κί ὁ Ἀντρέας ἀρπάξει τὴν καρέκλα γιὰ νὰ χτυπήσῃ τὸν Σπύρο.

Ὁ δὲ Σπύρος, σ' ἄμυνα βέβαια εὐρισκόμενος, τραβᾷ τὸ Ἁγιοβασιλίτικο ψευτοπίστελο ἀπὸ τὴν κολοσσέτη καὶ μετράει ἔξη πιστολιές στὸν Ἀντρέα, ποὺ πέφτει μαυγκρίζοντας.

—Ἄτιμε μ' ἔφαες!... Ὅσα μὰ τὴν κυρία, γυμνάσθηκε δρόμο γιὰ νὰ συνέλθῃ ἀπὸ τὴν λιποθυμία της. Κί ἔκτοτε βλέποντας τὰ... παιδιά νὰ παίξῃ σταυροκοπιέται καὶ φτύνει στὸν κόρφο της!

ΔΕΛΤΙΟΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ
ΚΕΦΑΛΟΝΙΑΣ

ΤΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟ ΜΑΣ

κ. Π. Κοκίλην Ἀλικίππα Ἀμερικής. Σ' ἀπάντησα καί σοῦ ἐξήγησα. Καν. Λιόλα Κουτογ. Ἀθήνας. Ἐσημείωσα τή νέα σου σύσταση. κ. Ν. Λαζοῖς. Ἀτμόπλοιοι «ΚΡΗΤΗ». Σ' εὐχαριστῶ γιὰ τὸ δωδεκάστιχο:

Βουνά μου νὰ μὲ συγχωρήσῃ
πού τόσο χρόνο τώρα,
διαβάζω τζάμπα τὸν «Φανὸ»
πού στέλνεις ἀφ' τῆ χώρα!
Γι' αὐτὸ σοῦ στέλνω σήμερα
δραχμὲς πενήντα ὄλες,
μὰ δὲ σὲ φτάνουν φοικαρὰ
μῆτε νὰ βάλῃς σόλες!
Καί μιὰ καὶ γέρασες Βουνά,
τρώγε κανὰ μπιφτέκι
γιὰ νὰ μπορῆ κι'... ἡ πέννα
(σου

στὰ ὄρθια νὰ στέκη.

Ἄλλ' εἶμαι κι' ὑποχρεωμένος
νὰ σοῦ ζητήσω νὰ μοῦ ἐξηγήσης
καὶ τ' ἀνεξήγητα:

Μὰ πῶς ὀλόρητῃ νὰ σταθῆ
ἡ γερικὴ μου πέννα,
ὄντες συνδρομητάδες μου
ἔχω... ὡσαν κι' ἐσενα;;

Καὶ πῶς μοῦ λές, παμφίλατε,
(τε,

μπιφτέκια νὰ χορτάσω
ὄντες σωστή σου συνδριμὴ
δὲν ἔμπερεσα νὰ πιάσω;

Πάντως ἐσὲ σ' εὐχαριστῶ
κι' ἄς μοῖστέιλες λιγώτερα
γιατ' ἔχω κι' ἄλλους φίλους
(μου
πού δὲν στέλνουν... ὀλότελα

κ. Διον. Ἀλιπρ. Φλώρινα. Πολλὰ πρόσφερες στὸν ἴππο
μας. Ὑπομνήτῃ στὴ παραζάλη
γινήκανε πολλὰ σφάλματα, πού
στὰ σίγουρα θὰ ἐπανορθωθῶν.

κ. Δημ. Βιλάνδ. Ἀθήνας. Ἐ
πραξα ἀπλευστάτα τὸ θλιβερόν
μου καθήκον ἐκδηλώνωντας
τὸν θαυμασμόν μου καὶ σεβασμό
μου στὸν Δάσκαλό μου
κι' ἀξέχαστό σου πατέρα.

ΑΝΩΝΥΜΟΓΡΑΦΟΥΣ Ἀθηνῶν
καὶ ἐνταῦθα. Γιὰ μιὰν ἀκόμη
φορὰ δηλώνω πῶς τ' ἀνώμια
γράμματα, ἂν ἔχουν φιλόκαρτῃ
τὰ μεταχειρίζομαι.. σὲ ἀμελέτητο!
Ἄν ὅσα λοιπὸν μου κοιταγγέλνεται
εἶναι ἀλήθειες, βάλτε ἀντρίκια
τὶς ὑπογραφές σας καὶ προτείνετε
μὲν καὶ μάρτυρες. Καὶ τότε
θὰ δῆτε τὴν... «παλληκαριά»
τοῦ «Φανὸ». Μὴ ξεχνάτε πῶς...
ἐσιγύρισε ἓνα διευθυντὴ Τραπέζης
κι' ἔκανε Ἐφορὰ. Καὶ γι' αὐτὴν
παλληκαρία κάθε στραβὸ κι' ἀνάποδο,
ὅσο ψηλά κι' ἂν στέκωνται οἱ...
ἀτακτοῦντες.

ΚΟΥΤΣΟΜΠΟΛΑΝ ἐνταῦθα. Τὰ τρία πρῶτα τετράστιχα
περιττεύανε. Γράφε λιγώτερα
καὶ πιὸ ζουμερά. Τὸ τέταρτο
τὰ λέει ὅλα καὶ στὸ δημοσιεύω
ἐδῶ:

... Μία προχτὲς γιὰ σένανο
ἔλεγε: «Ὁ καυμένος!
Τί κρίμα νάσαι ὁ Βουνάς
τώρα... ἀφωπλισμένος!»

Καὶ σὲ παρακαλῶ «Κουτσομπόλα»
νὰ διαβεβαιώσης τὴ κουτσομπολεύσασα
φίλη σου. ὅτι:

Γιὰ νὰ πεισθῆ, ἔστω μπορεῖ
νὰ παίξουμε στ' ἀστεῖα,
νὰ δῆ ἂν τὸ τουφέκι μου
παθαῖν... ἀφλογιστία.

κ. Γεώργιον Βήχων Γεν. Γραμματέα Ἀθλητισμοῦ —
Ἀθήνας. Ἐσημείωσα τὴ νέα
σας διεύθυνση.

κ. Ἄγγελον Κοσμάκην Ἀθῆνας. Εἶνα ὑποχρέωση νὰ σὰς
τιμῶσω, ἀφοῦ κι' ἐσεῖς μὲ τιμάτε.
γωρὶς μάλιστα νάσασατε
συντοπίτης ἢ κι' ἔστω γνωστός
μου.

κ. Γαβριήλ Μουστάκη, Γεν. Πράξενον Ἑλλάδος Χιλήν. Εὐχαριστῶ
καὶ δημοσιεύω τὰ εὐγενικά
σας λόγια, μήπως κι' ἄλλοι
φίλοι σὰς μιμηθῶν.

ΜΠΡΙΖΙΤ ΜΠΑΡΝΤΟ Ἀθῆνας. Μὲ χαρὰ μου ἔπειτα
ἀπὸ τὸ δύο περίπου χρόνια ξαναπαίρνω
τὸ καλλιγραφικὸ σου πειράγμα:

Τρέμω γιὰ σέ, γέρο Βουνά,
ὅταν φιλῆς κοπέλλες
μὴ τύχη καὶ σοῦ πέσουνε
φτωγὲ μου κι'... οἱ μασέλες!

Καὶ μὰ τὴ Παναγία τὴ Δρα
πανιώτισσα ἀγαπητῆ μου, σὲ
βεβαιώνω ὅτι:

Ἄν δοκιμάσης φίλατη
τοῦ στόματός μου πόρτες
θὰ δῆς πῶς κι' οἱ μασέλες
μου στέκονται... ὀλόρτες!

κ. Σπυρ. Ἀλεξάνδρ. Λεύκα — Πειραιᾶ. Ἡ... προσταγὴ
σου ἐκτελέσθηκε. Τὸ παράδωσα
στὸν δικηγόρο κ. Π. Γεράκην.

Καν' Ἐλένη Χαταφάνδρ. Μοσχάτο. «Φανὸ»
σοῦ ταχυδρόμησα ἀπὸ τὸν ἀρ. 4. Τὰ
τρία πρῶτα τεύχη ἔχουν ἐξαντληθῆ.

Ν. Δ. Μ. Αὐστραλιαν. Ὁ
μοντέρνος μουσικοσυνθέτης κ.
Μίχης Θεοδωράκης δὲν εἶναι
Κεφαλονίτης. Ὁ πατέρας του
ὑπηρέτησε ἐδῶ ὡς διευθυντὴ
Νομαρχίας μας, γι' αὐτὸ καὶ
τὸν θυμάσαι παιδί σὲ Ἄργο-
στῆλι.

«Νινέταν» Δ. Γερμανιαν.

Σ' εὐχαριστῶ γιὰ τὸ τριαντὰ
στιχο δούλειά σου, πού κατα-
λήγει:

...Θὰ σ' ἀγαπῶ λειπόν,
(Βουνά,

μὲ λύσσα καὶ μὲ πάθος
θὰ σὲ λατρεύω καὶ μακρὰν
χωρὶς νὰ κάνω λάθος!

Καὶ σὲ βεβαιώνω ἀγαπητῆ
Νινέτα ὅτι κι' ἐγὼ γιὰ σέ-
να νὰ ἴδια νιώθω καὶ πῶς:

Τόσο πολὺ μὲ τρέλλανε
ὅ... μακρυνός σου Ἔρωσ,
πού διαρκῶς σὲ σκέφτομαι
σὰ βρίσκομαι στὸ μέρος.

Μίμην Σκοῦρη. Ἀθήνας. Σκανδαλίζομαι καὶ παραθέτω
μιὰ περιεκτικὴ τῆς ἐπιστολῆς
σου:

«Θαυμάζω ὅμως τὸ μνημονικό
σοῦ! Πού θυμάσαι πῶς
τὸ λέγε τὸ ξένου πού φοροῦν
οἱ γυναῖκες! Δὲν πιστεύω ὅ-
μως νὰ θυμάσαι τὶ κρύβουν
μέσα σὲ δαῦτό!...

Καὶ σ' ἀπαντῶ μὲ δυὸ πει-
στικὰ μου τετράστιχα:

Ἐὰν αὐτὰ βρῆ Μίμη μου
ἐγὼ δὲν τὰ θυμάμαι,
κι' ἐσέναςε κοιγιάπαλο
μὲ πόνο σὲ λυπάμαι!

Γιατὶ μῆτε στὸν ὕπνο σου
φτωγὲ μου δὲν τὰ γεύσαι
ἀφοῦ τὰ νρόνια πέρασαν
καὶ πιά δὲν... ὄνειρεύσαι!

Σὲ ὅσους μὰς ἔγραψαν καὶ
μὰς ζήτησαν τὰ δύο πρῶτα
τεύχη τοῦ ἐπανεκδοθέντος «Φα-
νοῦ» στέλνωμε τὶς εὐχαρισ-
τίες μας. Ἀλλὰ δυστυχῶς ἐ-
ξαντλήθηκαν γιατί μὰς τύπω-
σαν 200 τεύχη λιγώτερα. Ὅ-
σο γιὰ τὰ 3 βιβλία μας, ἔ-
χουν ἐξαντληθῆ πρὸ πολλοῦ.

Στοὺς ὑπολοίπους φίλους
μας θ' ἀπαντήσουμε στὸ ἐπό-
μενο τεύχος γιὰ νὰ μὴ κάνω
μὲ καὶ κατάχρηση χώρου.

Σ' ὅλους σὰς εἶχομαι καλὰ
Χριστούγεννα καὶ χαρούμενο τὸ
1965. Καὶ σὰς εὐχαριστῶ πού
μὲ τ' ἄβασα σας πειράγματα
μαζίετε στὸ «Φανὸ» μὰς τὴ
πιὸ ρουφηχτῆ του σελίδα. Γιατ'
εἶναι πιά γνωστὸν πῶς ὅλοι οἱ
φίλοι πρωτοδιαβάζουσε τοῦ
ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΥ τὸ γλέντι.

Ὁ ἀρχισυντάκτης
ΔΕΝ ΕΧΟΥΜΕ τὴ πρόθεση
νὰ προσβάλλουμε κανέναν
στὸν «Φανὸ» τῶν
ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΥ.

Γι' αὐτὸ ἀκόμα καὶ οἱ στε-
νοὶ συγγενεῖς, πρέπει νὰ μὰς
ἐμβάσουν τὶς συνδρομὲς τους.

ΚΕΦΑΛΟΝΙΤΙΚΑ ΚΑΛΑΝΤΑ

ΑΡΧΙΜΗΝΙΑ ΚΙ' ΑΡΧΙΧΡΟΝΙΑ

Ἀρχιμηνιά κι' Ἀρχιχρονιά κι' ὁ Χρόνος ὑποῦ μπαίνει,
σ' ὄλους Ὑγεία καὶ Λεφτά ὀλόχρονα νὰ φέρη!
Καὶ νὰ κυλάη μὲ Χαράς εὐτυχημένες ἄρες,
νὰ θροῦν γαμπρούς τοῦ τόπου μας τόσες γεροντοκόρες,
νὰ ἀποκτήσουνε παιδιὰ ὅσες ποθοῦν κυράδες
καὶ τὰ θεριά νὰ μερωθοῦν,
ἦτοι θερμὰ ν' ἀγαπηθοῦν,
τῆς Ζούγκλας Τίγρεις κι' Ὑγιεινές... οἱ υυφοπεθεράδες!

***

Στοὺς Δεσποτάδες εὐχομαι θερμὰ πᾶν ποθητὸν
καὶ Ποίμνιων μεγάλωμα μὲ τὸ «μεταθετόν»!
Σ' ὄσους ποπάδες κάνουνε γιὰ κέφανε... δεήσεις,
νὰ τοὺς τυχαίνουν τακτικά,
βαφτιστικά, θανατικά,
ἢ γάμοι καὶ μνημόσυνα κι' ἄς λείπουν οἱ αὐξήσεις!...

***

Στοὺς τριακόσιους ἐκλεκτοὺς Λαοῦ τοὺς βουλευτάδες,
ποῦ δὲ μιλοῦνε ψέματα κι' εἶναι καὶ δουλευτάδες!...
Καὶ γιὰ συμφέροντα Λαοῦ γίνονται καὶ κομμάτια,
ἂν εἶχα θεὸ νὰ χάριζα σ' ὄλους χρυσὰ... κρεβάτια.
Γιὰ νὰ κοιμοῦνται στὴ Βουλὴ κι' ὄλοι νὰ... ὀνερεύωνται,
τῶν ὑπουργῶν τὶς πάσες
τὶς ξάπλες καὶ τὶς μᾶσες,
ποῦ γιὰ δικό μας τὸ κολὸ κι' αὐτοῖ ποθοῦν κι' ὀρέγονται!

***

Σ' ἐμπόρους μὲ Γραμμάτια νὰ μὴν ἔχουν μπλεξίματα,
οὔτε καὶ μὲ τὶς Τράπεζες, ὡσὰν κι' ἐμὲ... τραβήγματα.
Στοὺς γαλατάδες τὸ νερὸ νὰ κάνουν γαλατάκι
καὶ μὲ... εὐχὰς καὶ ὡσανιά!
ὅπως στὸ Γάμο ἐν Κανά
κι' οἱ δόλιοι τάβερνιάρηδες κρασάκι τὸ νεράκι!...

***

Σ' ὄλους τοὺς φίλους εὐχομαι καὶ κάνω προσευχή,
μέσα στὸ Χρόνο νὰ τοὺς δῶ... ὄλους μὲ Γιώτα Χί!
Χωρὶς δὲ κι' αὐτοκίνητο κανένας νὰ μὴ μείνη
καὶ σ' Ἀργοστόλι μοναχὸς
νὰ μείνω γὰ πάντα φτωχὸς
κι' ὅταν πιαστοῦν τὰ πόδια μου νὰ πάρω... ἕνα πατίνι!

***

Καὶ σ' ΟΛΟΥΣ τέλος εὐχομαι θερμὰ ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ
Κι' ὄλο τὸ Χρόνο νάχουνε τοῦ Κόσμου τὰ καλά.
Μὲ σταθερὴ τῆ... πίεση, χωρὶς νὰ τὸ ἀνεβαίνη,
οὔτε σὰ μὲ τὸν φουκαρά,
ὀποῦ κι' αὐτῆνε τῆ χαρὰ
τῆν ἔχασα κι' ὀλόχρονα μοῦ ἐρίσκειται... πεσμένη!...

ΣΥΜΒΑΙΝΟΥΝ ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΑ ΣΤΟ ΝΗΣΙ ΜΑΣ

ΔΥΟ ΘΕΙΟΙ ΠΟΥ ΜΑΛΩΝΑΝΕ ΓΙΑ ΞΕΝΟΝ ΑΧΕΡΩΝΑ

Πιέννα κάποιε Παρασκευὴ
τὶς προάλλες στὸ Τριμελὲς τοῦ
Ἀργυροστολίου. Φίσκε ἀπὸ κὸ-
σμο ἢ αἰθουσα τοῦ δικαστη-
ρίου κι' ὄλοι γλεντήσαμε μὲ
τοὺς θεῖους πὺ ἀλληλομνηυθῆ
κανε γιὰ τὸ σανὸ καὶ τὸν ἀχε-

ρῶνα τοῦ ἀνεψιοῦ τους.

Διότι στὸν Σπύρο ἀνήκαν
κι' ὀ αχερώνας καὶ ὀ σανός.
Οἱ δυὸ θεῖοι τοῦ εἶχαν τὰ ζων-
τανά τους κι' ἀνεψιό τους
τὸν Σπύρο. Οἱ δὲ μπαρμπά-
δες τοῦ Σπύρου, χωρὶς τὰ πα-

ρακάλεσαν τὸν ἀνεψιό τους,
νὰ παίρουνε ἀπὸ τὸ σταῦλο
τοῦ γιὰ τὰ ζωντανά τους λί-
γο σανό.

Ὁ δὲ καλόκαρδος Σπύρος
ἀπάντησε πρόθυμα στὸν κάθε
μπάρμπα του.

—Ὅσο σανὸ χρειάζεσαι κι'
ὅταν θέλης τράβα νὰ παίρνης
ἀπὸ τὸ σταῦλο μου.

Ἔτσι κι' εἰ δυὸ μπαρμπά-
δες τοῦ Σπύρου κι' ὀ Μπαλῆς
κι' ὀ Ντιντῆς, πήρανε στὸ σα-
νὸ καὶ στὸ σταῦλο τοῦ ἀνεψιοῦ
τους κυριαρχικά... δικαίωμα-
τα! Κι' ἀφοῦ ὀ Ντιντῆς... ἐκλε-
φετε τὸν σανὸ τοῦ Μπαλῆ, κι'
ὀ Μπαλῆς τὸν σανὸ τοῦ Ντι-
τῆ, καλῆ τους ὥρα ποῦ κι'
ἐμὰς δισκεδάσανε κι' εἰ δικη
γόροι τους βγάλανε τὸ μερο-
κάματο.

Ἐκείνος ποῦ βασανίσθηκε
κάπως νὰ ξεδιαλύνῃ τὴ μυστή-
ρια τούτη ὑπόθεση ἦταν ὀ πρό-
εδρος. Ἄλλὰ κι' αὐτὸς στὸ φι-
νάλε ἱκανοποιήθηκε κι' ἀναγ-
κίσθηκε νὰ διακόψῃ γιὰ νὰ
μπορέσῃ νὰ γελᾷσῃ μὲ τὴ ψυ-
χὴ του, ἀφοῦ βέβαια ἀθῶως
καὶ τοὺς δυὸ... κλέφτες!

Μὲ βάση τὴν κατάθεση τοῦ
ἀνεψιοῦ:

—Πές μας ἐσὺ Σπύρο τί-
νες εἶναι ὀ σταῦλος μὲ τὸ σα-
νὸ;

—Δικός μου κ. πρόεδρε.

—Ὅποτε δὲν ἀνήκει στοὺς
δυὸ ἀλληλομνηυθέντας;

—Ὅχι κ. πρόεδρε!

—Δηλαδή κι' οἱ δυὸ σεῦ
θεῖοι ἐσέσανε κλέφτανε τὸ σα-
νὸ;

—Ὅχι κ. πρόεδρε!

—Μὰ πῶς ὄχι!; Ἀφοῦ ὀ
σανὸς σοῦ ἀνῆκε;

—Διότι ἐγὼ τοὺς εἶχα δώ-
σει τὴν ἄδεια.

—Ὅποτε;

Ὁ δὲ Σπύρος Σπαρτιάτικα
καὶ λιγόλογα ἐξήγησε στὸ δι-
καστήριο, τὰ μυστήρια!

—Καλοὶ καὶ τίμοι κι' οἱ
δυὸ μπαρμπάδες μὲ κ. Πρόε-
δρε. Μόνο ποῦ ἀπὸ τὸν καιρὸ
ποῦ τοὺς γνώρισα, ξέρω πῶς
γκρινιάζουμε μεταξὺ τους. Καὶ
γιὰ ψύλλου πῆδημα τοὺς ἀρέσει
νὰ καταφεύγουνε στὰ δικα-
στήρια.

Ὁ δὲ πρόεδρος, θυμοσε-
φώντας καὶ μόλις συγκρατῶν-
τας τὰ γέλια του συνεπέρανε:

—Ὅποτε ἐδῶ πρόκειται γιὰ
δυὸ θεῖους ποῦ μαλώνανε γιὰ
ξένονε... ἀχερώναν!

Μετὰ δὲ συγκρατῶντας τὰ
γέλια του ψιθύρισε τὸ «ἀ-
θά»... ἐκδιόκοπτομε γιὰ κεί-
τε λεπτὰ καὶ δυστυχῶς γιὰ τὸ
ἀκροατήριό πῆρε τέλος ἢ πῶς
παράξενη καὶ πικάντικη δίκη.

Ο ΘΕΟΣ ΝΑ ΣΕ ΦΥΛΗ ΑΠΟ ΘΕΟΜΠΑΙΧΤΗ

ΤΟΥ ΚΑΜΗΝΑΡΗ ΤΑ ΚΟΥΔΟΥΝΑΚΙΑ

Χριστούγεννα ζυγώνανε! Κι' άφου τότε στο χωριό στα Καμηνάρια δέν υπήρχε παπάς, ό πιδ θρήσκος κι' εύλαβικός Καμηνάρης ό Μπάμπης, κατέθηκε στο Ληξούρι. Μπήκε στη πρώτη έκκλησιάν που βρήκε μπροστά του, άναψε τό λιανοκέρι του, φίλησε άράδα όλες τίς άγιες εικόνες κάνοντας συνέχεια τόν σταυρό του κι' έσκυψε και φίλησε μ' εύλάβεια τού παπά τó χέρι.

—Ήλθα, δέσποτά μου, να με ξεμολήσης για να κοινωνήσω, σα Χριστιανός μεθαύριά τά Χριστούγεννα.

—Άλλ' ό παπάς τόν παραμέρισε και τράβηξε για τó ξώποστο, μουρμουρίζοντας στον Μπάμπη:

—Γερίμενε!
—Μά, γιατί δέσποτα, να περιμένω;

—Καρτέρει που σου λέω γιατί κάποιος σατανάς χτυπάει κουδούνια.

—Ό δέ Μπάμπης χαμογέλασε και κράτησε τόν παπά από τó μπράσο.

—Όχι παπά μου! Έγώ όπως θλέπης έχω δυό κουδουνάκια κρεμασμένα στις μύτες τών τσαρουγιών μου!

—Μά καρναβάλι είναι Χριστιανέ μου και κρέμασες στα τσαρουχία σου κουδουνάκια;

—Όχι, παπά μου! Άλλά κι' οί κουκαρίτσες, κι' οί σκουληκνέρες και τά μερμήγκια είναι ζωτανά τού Θεού μάς.

—Και ποιά σχέση έχουνε με τά κουδουνάκια που κρεμασες στα τσαρουχία σου;

—Δέν καταλαβαίνεις παπά μου; Χτυπάνε τά κουδουνάκια, τά ζωτανά αυτά τού Θεού τ' άκούνε και άλλαργιέθουνε... Κι' έτο: δέν άμαρτάνω πατώντας τα!

—Ό δέ παπάς θαυμάζοντας τού Χριστιανού, τή υριστιανική προνοητικότητα, άναγκάσθηκε να δ αβεβαιώση τόν τώσον φιλεθροσκο Μπάμπη:

—Μά, έσύ Χριστιανέ μου, δέν έχεις ανάγκη από έξωμολόγια; Μακάρι όλοι οί άνθρωποι να ήτανε σαν κι' έσένα χριστιανό κι' άνομάστοχο.

—Άλλ' ό Καμηνάρης επέμεινε και τυτικά πιά ό παπάς άρχισε αδιάφορα να τόν άκούει.

—Νά, δέσποτά μου, σαν άνθρωπος άδύναμος παρασέρθηκα από τόν πικατάρατο.

—Άηλαδή;

—Χθές που πήγα στ' άδελφού μου τó σπίτι, εκείνος έλειπε και βρήκα τήν κουνάδα μου κι' έπλενε τά ποδάρια της. Και καταλαβαίνεις κι' εκείνη κι' έγώ στραβωθήκαμε και μάς πήρε ό διάολος και μάς σήκωσε.

—Ανατριχίασε βέβαια ό παπάς, αλλά θλέποντας τά κουδουνάκια εις τά τσαρουχία τού Καμηνάρη τού σύστησε να μη έπαναληφθί ένα τόσο μεγάλο άμάρτημα κι' έπειμάρθηκε να τού διαβάση τής συχώρησης τήν εύχή.

—Ό Μπάμπης όμως με σκυμένο με συντριβή τó κεφάλι συνέχιζε:

—Είμαι πολύ άμαρτωλός Δέσποτά μου. Γιατί προχτές άντάμωσα μέσα στον καλαμιώνα τήν άνεψιά μου, που είχε πείει ή τρισκατάρατη για... νερό της! Κι' άπ' ό,τι άντίκρισα παρασέρθηκα...

—Μωρέ τί μου λές χριστιανέ μου; Και με τήν άνεψιά σου άκόμα;

—Πού να στά λέω, παπά μου, τά κρίσιτά μου.

—Όπου κι' αντίπροχτες βρήκα μισόγυνη μέσα στο σταύλο τήν ξαδέλφη μου ξαπλωμένη στα άνυρα. Άλλά και τή συμπετέρα μου τίς προάλλες ν' αλλάξη ποκάμισο...

—Άλλ' ή ύπομονή τού άγαθού παπά έξαντλήθηκε. Η άνανάντηση ζωγραφίσθηκε στο άγιο πρόσωπό του. Γι' αυτό και δέν άφησε τόν θεομπαίχτη Μπάμπη να παρχωρήση στήν εύλαβική του έξωμολόγηση.

Παρ' δεικνοντάς του τά κρεμασμένα στα τσαρουχία του κουδουνάκια νευριασμένες τού φώναξε:

—Και γιατί τότε, μωρέ θεομπαίχτη, δέν κρεμάς τά κουδουνάκια σου... πιδ ψηλότερα να τ' άγροίκανε τουλάχιστον κι' συγγενισές σου και ν' άλλαργέθουνε;

Και φυσικά, ούτε συχώρηση τού έδωσε, ούτε Χριστουγεννιάτικα τόν κοινωνήσε.

ΣΤΗ ΦΙΛΗ ΠΟΥ Μ' ΕΝΝΟΕΙ

—Όλοι μας θα πεθάνουμε μιό μέρα κι' από κατάνη. Μά, βάθελα να πεθάνω κοντά σου στο κρεβάτι, μοχόμενος σαν ήρωας μέσα στην άγκαλιά σου και να μου κλείσης, φίλη μου τά μάτια με φιλιό σου!

ΕΛΑΒΑΜΕ:

—Τά «πεπραγμένα τού 1963» τής Έλληνικής Βασιλικής Χωροφυλακής. Σελίδες 130 εικονογραφημένες.

—Τά «Καλλιτεχνικά Σκιρτήματα» Νέα Ποιητική Συλλογή τού Κεφαλονίτη κ. Γεωργίου Άποστολάτου έγκατεστημένου στή Θεσσαλονίκη.

—Τό «Ναοί και Μονές στή Ζάκυνθος» τού κ. Ντίνου Κονώμου, έκδοσις Ίονικής — Λαϊκής Τραπεζής σα προσφορά στα Έκατόχρονα από τής Ένώσεως τής Έπιταύσου με τήν Ελλάδα, με 170 σελίδες και πλοίσια εικονογράφιση.

Ο κ. ΙΩΑΝ ΑΡΒΑΝΙΤΑΚΗΣ

Κηροπλάστης

Σάς εύχεται

ΚΑΛΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

και πάν ποθητόν κατά τó 1965 και σας γνωρίζει ότι μετέφερε τó κατάστημα του επί τής άρχης τής οδού ΣΙΤΕΜΠΟΡΩΝ Έναντι καταστήματος Άδελφών Μουίκη. Για τας Έσρτας προτιμήσατε τó ΚΗΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΝ ΑΡΒΑΝΙΤΑΚΗ, τó όποιον διαδέθετε και άπαντα τά Έκκλησιαστικά είδη.

ΣΤΕΦΑΝΑ — ΒΑΠΤΙΣΤΙΚΑ εις τιμάς ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΑΣ

ΜΑΝΤΟΛΕΣ, ΡΟΣΟΛΙΑ

ΚΑΙ ΚΟΜΦΕΤΤΟ

ΣΗΜΑΙΝΟΥΝ

ΚΕΦΑΛΟΝΙΑ

Και επί έναν αιώνα παράγονται στού

ΔΡΑΓΩΝΑ

—Όλα τά είδη Ζαχαροπλαστικής, για γάμοι, για βαφτίσια και για κάθε χροιά σε ποιότητες εξαιρετικές και τιμής μειωμένης.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΔΗΤΟΥ ΔΡΑΓΩΝΑ

(Έναντι Ταχυδρομείου)

ΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ ΜΑΣ

ΤΟ ΛΑΘΟΣ ΤΟΥ ΜΙΧΑΗΛ

Όντις ἔφκιασεν ὁ Θιὸς τὸν
(κᾶσμο ὄλο,
τὸν ἄνθρωπο, τὸ γαῖδαρο,
τὴν ἔρημη τὴ φέλλα
σκέφτηκε πὼς καλύτερη θά-
(τανε ὄλη ἡ πλάση,
ἄν μέσα στ' ἄλλα ἔρριχε
(στὴ γῆ καὶ λίγη τρέλλα.

Γιατὶ δὲ θᾶξε νόημα νὰ ζῆ
(τότε κανεῖς
ἄν ὄλα λειτουργοῦσαν ἀλά-
θευτο ρολοῖ
γιομάτη θάταν ἡ ζωὴ μ' ἄ-
(νία καὶ μὲ πλήξη
κι' εἰ πράξεις μας μετροῦμε-
(νες λὲς κι' εἶναι κομπολόι

Γιὰ τοῦτο κάλεσεν ὁ Θιὸς
(τὸν ἄγγελο Μιχάλη
καὶ τοῦδάκε νὰ φορτωθῆ
(τρέλλα τρία τσουβάλια
νὰ τὰ σκορπίση λίγο δῶ καὶ
(λίγο παρατέρα,
ᾧστε νὰ ἔμπη σ' ὄλεσάν τ'
(ἄνθρώπων τὰ κεφάλια.

Ὅπως πετοῦσε τὸ λοιπὸν ἐ-
(κειὸς ἀπ' τὸ νησί μας
—φαίνεται κάποια κῦτταε
(καὶ θάχ' ἄλλοῦ τὸ μάτι—
ἡ συμφορὰ τὸν εὔρηκε κι' ἐ-
(κείονε καὶ τοὺς ντόπιους
κι' ὡς ἔσκυφε τοῦ φύγαγε
(τὰ δυὸ ἀπὸ τὴν πλάτη.

Πέφτοντας ἐλυθήκανε τὰ ἔρ-
(μα τὰ τουθάλια
κι' ὡς νὰ προκάμη πάλι κει-
(ὸς νὰ σκύψη νὰ τὰ δέση
τὸ μέσα, εἶχε σκορπιστῆ καὶ
(λεύτερο πετοῦσε
καὶ σὲ λιγάκι στ' ὄμορφο νη
(σί μας εἶχε πέσει.

Ἀφ' τότες φημιζόμεστε μείς
(οἱ Κεφαλονίτες
ὅτι δὲν ἔχουμε μυαλό, μὰ
(τρέλλα στὸ κεφάλι.

Καὶ σὰν τί φταίμε μείς μω-
(ρέ, Τὸ κρίμα
ὄλακερο στ' ἀπρόσεχο κε-
(φάλι τοῦ Μιχάλη.

Τὴ δόση μας τὴν ἔχουμε,
(πιοτὸς λίγο - ποῖος πάλι,
μὰ ὅμως σὰς πὶ ὀρκίζομαι,
(ὁ διάολος νὰ μὲ πάρη
πὼς μὲ αὐτὴ τὴ τρέλλα μας,
(φίλοι ἀγαπῆτοι,
πρῶτοι θε νὰ πατήσομε
(στὸ ἔρημο φεγγάρι!..

ΑΝΔΡΕΑΣ ΔΙΑΚΑΤΟΣ

ΤΗΣ ΤΥΧΗΣ ΤΑ ΓΡΑΜΜΕΝΑ

Πὼς ἤμουνα; Πὼς ἔγινα;
καὶ πὼς θὰ κατανήσω;
καὶ πού νὰ εἰπῶ τὸν πᾶνο
(μεν
καὶ πῶνε νὰ ρωτήσω;
Μήπως στ' ἀστέρια τ' οὐρα-
(νοῦ,
στὰ δένδρα, στὰ λουλούδια
τᾶχει γραμμένο ἡ μοίρα μου
νὰ κλαίω μὲ τραγούδια;
Μοιάζ' ἡ ψυχὴ μου πάντοτε
μὲ θάλασσ' ἀφρισμένη
πὼ μὲ μονία ἀφάνταστη
σταῦς θράνους ξεθυμαίνει
Κι' ὅσο οἱ βράχοι μένουνε
στὴ θέση τοὺς σκληροί
ἐγὼ θὰ κλαίω διαρκῶς:
«Οὐ μενετοὶ καιροί!»

ΤΙ ΘΑΘΕΛΑ ΓΙΑ ΞΕΝΑ

Θάθελα φίλε μου Βουνά
μὰ μέρα νὰ στὰ ψάλλω,
νὰ σοὺ τὰ κόψω δηλαδὴ
κι' ὕστερα νὰ στὰ ράψω,
μὰ ἄν πετύχω σκιαζέμαι
πολύ καὶ ἀμφιβάλλω
μὲ ὅσα συλλογίζομαι
ἐδῶ γιὰ νὰ σοὺ γράψω!!!
Γιατ' ἔχεις προτερήματα
ἄφθονα καὶ πολλὰ
πού δὲν μετριῶνται μ' ὅσ'
(ἄν πῆς
τοῦ κόσμου τὰ καλά!
Κι' ἔτσι κι' ἐγὼ σὰν σκέ-
(φτομαί
κάτι γιὰ νὰ σοὺ εἰπῶ,
μὲ πιάνει μεῦγγ' ἀμέτρητη...
...Γιὰ τοῦτο σιωπῶ!!!
Δ. Κ.

Ἀργοστόλι—Οχτώβρης 1964

ΣΕ ΦΑΦΛΑΤΑ

Ἄν μοιάζανε τὰ ἔργα σου
στὶς... «τρίχες» πού σερβί-
(ρεις,

θάσουνα κάτι σήμερα
καί... ὄχι κακομοίρης!

ΣΕ ΤΣΙΓΚΟΥΝΗ

Ἢ τσιγκουνιά σου οὐτ', ἀρ-
(χή,
οὔτε καὶ τέλος ἔχει,
ἀφοῦ ἀκόμα καὶ νερό
πίνεις ὡσάκις... βρέχει!

Ο ΛΗΘΟΥΡΙΩΤΗΣ

ΓΡΑΦΕΤΕ ΜΑΣ γιὰ γά-
μους, βαφτίσια, γιορτές καὶ
γενικά γιὰ ἴς χαρὲς σας καὶ
λύπες σας.

Θὰ δημοσιεῦνται πάντοτε
στὸν «Φανὸ» δωρεάν.

ΠΛΟΥΝΤΑΙ

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΕΝΤΥΠΑ
ΚΑΙ ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΑ
ΠΑΛΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ
ΧΑΡΤΟΝΟΜΙΣΜΑΤΑ
ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΚΑΙ ΞΕΝΑ
ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ
ΚΑΙ ΚΕΡΜΑΤΑ
ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΚΡΑΤΩΝ
ΔΙΑΡΚΗΣ ΕΚΘΕΣΙΣ

Κεντρικὴ Πλατεία παρα-
πλεύρας Κινηματοθεάτρου
ΡΕΞ — Ἀργοστόλιον

Γραφεῖα τῶν Ἐφημερίδων
ΤΑ «ΝΕΑ»
ΚΑΙ Ο «ΦΑΝΟΣ»

ΣΕ ΚΟΥΤΣΟΜΠΟΛΑ

Ἀφ' τὴ μονία σου νὰ λὲς
τὶ ἕνας κι' ἄλλος κάνει,
εἰγύρισε τὸ στόμα σου
σὰ γύφτικο τηγάνι!

ΣΕ ΗΔΟΝΟΒΛΕΨΙΑ

Τὸ βλέμα σ' ἀλλοιθώρισε
κι' ἐθάμπωσε τὸ φῶς σου,
κι' ἐνῶ κυττάξεις στὰ λοξὰ
τὰ πίσω βλέπεις μπρὸς σου
Δ. ΜΑΡΚΑΝΤΩΝΑΤΟΣ
«Ἐικοσιμιάτης»

ΚΑΘΕ ΦΙΛΟΣ πού μὰς γρά-
φει καὶ θέλει ἀπάντηση ἰδιαί-
τερη ἂς μὴ ξεχνᾷ νὰ ἐσω-
κλείνη τὸ σχετικὸ γραμματό-
σημα. Γιατὶ καὶ τὸ ταχυδρο-
μεῖο μὰς, μὰς ἔχει κόψει τὴν
πίστωση.

ΓΙΑΤΙ, τὰ Σχολεῖα τοῦ νο-
μοῦ μὰς, μένουν πρό... ἀμνη-
μονεῦτων χρόνων χωρὶς Σχολί-
ατρο; Μήπως ἀνακάλυψαν πὼς
τὰ παιδιὰ μὰς ἔχουν ἀνεξαίρε-
τα... κακοῆθη ὑγείαν;

ΘΕΡΜΑ ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕΝ
τοὺς φίλους συνδρομητὲς νὰ
μὰς γνωρσοῦνε τῶν κατοικι-
ῶν τους τὶς διευθύνσεις. Γιὰ
νὰ τοὺς ταχυδρομοῦμε στὰ
σπίτια τους τὸν «Φανὸ» μὰς
καὶ τὸν «ΝΕΑ» μὰς ἀνακαλύψου-
ρα. Διότι στὰ γραφεῖα καὶ στὶς
ἐργασίες τοῦς ἡ κατακρατοῦν-
ται ἢ παραπέφτυνε καὶ κατό-
πιν μὰς παραπονοῦνται πὼς
τοὺς καθυστεροῦμε τὴν ἀπο-
στολὴ τοῦ «Φανοῦ»,

ΕΛΚΩΒΛΕΤΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ

Περιττεύουν τὰ σχόλια

ΜΑΣ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΜΑΣ

Ἀγαπητέ κ. Βουτσινά,
Ἡ λύπη πού σὰς εἶχα ἐκδηλώσει ὅταν διεκόπη ἡ ἐκδόσις τοῦ «Φανού» ἔγινε μεγάλη χαρὰ τώρα πού ξαναβγαίνει. Νοερῶν εὐχαριστῶ ὅσους ἐπέμειναν γι' αὐτή τὴν ἐπανεκδόση καὶ χαίρω πού σὰς κατάφεραν νὰ βάλετε καὶ πάλι μπροστά. Ἐγὼ δὲ τὴν θεατικότητα πῶς ἡ χαρὰ ἢ δίκη μου εἶναι καὶ χαρὰ ὄλων ὅσοι θὰ νοιώσουν τὴν ἴδια εὐχάριστη ἐκπληξη μὲ μένα, ὅταν εἶδα τὸ καινούργιο τεῦχος τοῦ περιοδικοῦ ΜΑΣ.

Αὐτὴ τὴ φορά θέλω κι' ἐγὼ νὰ ἔλπιζω μαζί σας πῶς οἱ φίλοι τοῦ ΣΠΙΝΘΡΟΒΟΛΟΥ ΣΑΣ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ καὶ τῆς ΑΝΥΠΕΡΒΛΗΤΗΣ ΣΑΤΙΡΙΚΗΣ ΣΑΣ διαθεσὴς θὰ φροντίσουν ὥστε τό... λάδι τοῦ ΦΑΝΟΥ νὰ διατηρῆται πάντοτε εἰς ἰκανὴν ποσότητα ὥστε τὸ φῶς του νὰ μὴν ἀναμμένο.

Μπορῶ νὰ σὰς πῶ, πῶς ἦταν μεγάλο τὸ κενὸ πού ἄφησε ἡ εὐτυχὴς προσωρινὴ διακοπὴ τῆς ἐκδόσεώς του. Γι' αὐτὸ καὶ ἡ τωρινὴ χαρὰ εἶναι ἀκόμα πιὸ μεγάλη.

Εὐχομαι λοιπὸν σιδεροκέφαλος, καλὴν ἐπιτυχία, μακροβιότητα καὶ δέβαια καλὲς εἰσπράξεις. Ἐκ μέρους μου σὰς ἐσωκλείω ἐπιταγὴν ἐκ 50 δολαρίων, ἀντιπροσωπεύουσαν πένε ἑπτάσια συνδρομᾶς...

ΓΑΒΡΙΗΛ ΜΟΥΣΤΑΚΗΣ
Γενικός Πρόεδρος τῆς Ἑλλάδος
Σαντιάγο — Χιλῆς

Μετὰ μεγάλης χαρᾶς ἐπανεἶδα στὴ μακρινὴ ξηνητεία τὸν «Φανὸ τῆς Κεφαλονιάς» μας. Εἶθε ἡ φλόγα τοῦ «Φανού» μας νὰ παραμείνῃ ἀσβεστὴ πρὸς χάραν ὄλων μας.

Μ' ἀγάπη
ΠΗΤΕ ΚΟΚΟΛΗΣ
Ἀλικίππα Ἀμερικῆς
Εὐχομαι νὰ εἶσαι καλὰ ὥστε νὰ παίρνομε κι' ἐμεῖς τὸν «Φανὸ» σου καὶ μ' αὐτὸν νὰ ἀνασφατιζώμαστε μὲ τὸ Σπιατόζο Κεφαλονίτικο πνεῦμα σου.

ΓΕΡΑΣ Σ. ΛΟΥΚΑΤΟΣ
Καλλιθέα — Ἀθήνα
Τὸ καλὸ θὰ ἦταν, ἂν μεταξὺ τῶν συνδρομητῶν ἐδημιουργεῖτο αἰδανγκασιὸν οἰκογενεῖ καὶ προϋποθέσει διὰ τὴν κατὰ δεκαπενθήμερον ἐκδόσιν τοῦ Φανού!...
Ὅσον ἀφορᾶ εἰς τὴν θαυμασίαν σῆμα πρωτοβουλίαν διὰ τὴν ἀνοικοδόμησιν τῆς Νέας

Μεγάλης Ἐκκλησίας τοῦ Προστάτου μας Ἁγίου Γερασίμου θεομύστατα συγχαρητήρια.
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΕΛΕΤΗΣ
Πρόεδρος Ἐνώσεως Πλειάρχων Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ Πειραιεύς

Ἀγαπητέ κ. Βουτσινά,
Σὰς συγχαίρω πού σκορπίζετε τὴν χαρὰ μὲ τὸ θαυμάσιον «Φανὸ» σας. Τὸν ὅποιον μὲν παίρνομε ἡ ψυχὴ μας φτερουγίζει κοντὰ στὴν ἀγαπημένη Κεφαλονιά μας.

Πολὺ θὰ ἐπιθυμούσαμε νὰ κάνατε ἕνα ταξίδάκι μέχρι τῆς Θεσσαλονίκης νὰ σὰς ναροῦμε κι' ἀπὸ κοντὰ.

Ἡ ἐδῶ παροικία μας θὰ σὰς δεχθῆ μὲ τιμὲς. Ἐγὼ σὰς δηλώνω πῶς θὰ σὰς φιλοξενήσω στὸ σπίτι μου, μὲ μεγάλη χαρὰ.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ
Ἀξιωματικός Χωρ(κ)ῆς ἐ.ἀ. —
ἀντιπρόεδρος Κεφ(λ)ων
Θεσσαλονίκης

Ἀγαπητέ κ. Βουτσινά,
Εἶναι δυνατόν ποτὲ κανένας Κεφαλονίτης νὰ ξεχάσῃ τὸν θρυλικὸ «Γέρο» τοῦ «Ὀλυμπικοῦ» τῆς Κεφαλονιάς μας.

Διαβάζοντας τὸν «Φανὸ» σας νομίζω πῶς βρισκομαι στ' Ἀργοστόλι, τὸ ὅποιον ποτὲ δὲν ἔπαυσα νὰ νοσταλγῶ.

Δεχθῆτε τὰ πιὸ θερμὰ μου συγχαρητήρια καὶ τὰς εὐχὰς γιὰ τὴν ἐξακολούθησιν τοῦ ἔργου σας.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΝΙΚ. ΚΑΤΡΑΒΑΣ
Νέα Ὑόρκη — Ἀμερικῆς

Διαβάζω τὸν ἀγαπημένο μου «Φανὸ» καὶ σὰ διψασμένους καταβρογχίζω τὰ ὄρατα γραφόμενά σου γιὰ τὴν ἀγαπημένη Κεφαλονιά μας...

Μὲ συγκινησες μὲ τὴν πρωτοβουλία σου γιὰ τὴν ἀνάγεσιν Νέου Μεγάλου Ναοῦ τοῦ Ἁγίου μας. Θερμὰ συγχαρητήρια

καὶ σοῦ ἐμβάζω τὸν ὀβολόν μου...

ΠΑΝΑΓΗΣ ΑΡΣΕΝΗΣ
Γλυφάδα — Ἀττικῆς
Ἀγαπητέ μου Βουτσινά,
Μὲ χαρὰ λαβαίνω τὸν «Φανὸ» σου καὶ τὸν ρουφᾶω! Φωστῆρας εἶσαι σὲ δλα...
ΣΠΥΡΟΣ ΖΑΧΑΡΑΤΟΣ
Πειραιεύς

ΕΥΤΥΧΕΙΣ ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Ὁ κ. Γεώργιος Παναγιῆ Ἀρσένης μετὰ τῆς φιλολόγου — ἀρχαιολόγου διδασκ. Ἀγγελικῆς Σπύρου Δελλαπόρτα.

Τοὺς εὐχάμασε καλὰ στέφανα.

ΓΙΑ ΝΑ ΞΑΝΑΦΚΙΑΣΟΥΜΕ ΤΗ ΜΕΓΑΛΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΑΣ ΣΤΑ ΟΜΑΛΑ

Ὅλοι μας ἔχομε ὑποχρέωση νὰ προσφέρουμε τὸν ὀβολόν μας ἀπὸ πίστη κι' ἀπὸ εὐλάβεια, γιὰ νὰ ξαναφκιασθῆ ἡ μετὰ τὴν Ἐκκλησιὰ τοῦ Προστάτη μας στὰ Ὅμαλα.

Γι' αὐτὸ κι' ἐσεῖς ἐμβάσατε ὅ,τι ἔχετε στὸν Μητροπολίτην μας κ. Ἱεροθέου ἢ ἀπ' εὐθείας στὴν Ἰονικὴν — Λαϊκὴν Τράπεζαν Ἀργοστολίου, γιὰ νὰ καταθεθῶν στὸ λογαριασμὸ Ὁμοῦς ἀρ. 993, πού ἀνοήθηκε γιὰ τὸ ἱερὸ τοῦτεν σκοπόν.

Ὅλα τὰ ὀνόματα τῶν εὐλαβῶν δωρητῶν μὲ τὴ σῆμα καταθέσεως καὶ ἀσχετῶς ποσοῦ θὰ δημοσιεύονται στὶς εὐγενῶς διαθεσίους στήλες τῶν ΝΕΩΝ καὶ τοῦ ΦΑΝΟΥ.

Μέχρι σήμερα καταθέσανε οἱ κ.κ. Χρήστος Βουτσῆς Ἀργοστόλι δρχ. 500, Δημήτριος Μελέτης Πειραιεύς 494, Παναγιῆς Ἀρσένης Γλυφάδα 493.

ΤΩΝ ΑΧΤΗΜΟΝΩΝ ΤΩΝ ΕΝΔΕΚΑΧΡΟΝΟ ΔΡΑΜΑ

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΗ ΔΕΗΣΗ

Χριστέ! Πού σὰν ἐχτήνομας οἱ σὸν κατ' ἐξοχὴν μένος, στὸ Σταυλὸ Σου γεννηθῆκες, κι' Εσὺ... ἐσπιτωμένος; Κι' Εσὺ κι' ἡ Ἁγία Μάρτυς Σου τὴν Ἰσραὴλ Βιβαθόθηκην νὰ μπαῖνοιν ἄν τ' Ἀχτημόνα ἀπὸ τίς χαρμαβάδες...
Λιπήσου, Ναζωραῖέ μου, τῶν Ἀχτημόνων δράμα καὶ κάμε γιὰ τοὺς ἄτυχους Χριστοῦλη μου, τὸ θάμα μπριχοῦ μὲς στὸ παράπηγμα νὰ... ἐνταφιασθοῦνε!

ΕΠΙΧΡΩΜΑΤΙΣΤΗΣ
ΝΟΣΤΑΛΓΟΦΙΛΟΣ

Η ΠΑΠΑΔΙΑ ΚΑΙ ΤΑ ... ΑΦΤΙΑ ΤΟΥ ΠΑΠΑ ΤΗΣ

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΟ

Μόνο τὸ παληάλογο τοῦ «Μπαρούφα» ἦταν τότε στὰ Σβορωνάτα. Ὅλοι οἱ ἄλλοι Σβορωνάδες μόνο γαϊδούρες καὶ φοράδες, εἶχανε μὲ τὸ συμπάθειο, γιὰ τὶς δουλειές τους. Καὶ φυσικὰ τὸ παληάλογο τοῦ «Μπαρούφα» ἔπρεπε νὰ ...γαμπρίζη γιὰ ὅλες τὶς τετράποδες ὑποψήφιος. Ἀλλὰ τὸ παληάλογο τοῦ «Μπαρούφα» ἦλθε καιρὸς ὅπου πολυγέραςε κι' ἔπαψε πιά νὰ ἐνδιαφέρεται γιὰ τὴ διαίωνηση τοῦ τετράποδου γένους του.

Ὁμως τοῦ «Σκαρμούτσου» ἡ γαϊδούρα μὲ τὸ συμπάθειο ἐπαραγύρευε!.. Κι' ἀφοῦ ἄλλες σερνικός ὑποψήφιος δὲν ἦταν στὰ Σβορωνάτα γιὰ τὴ γαϊδούρα του, μὲ τὸ συμπάθειο, πήγε καὶ ζήτησε τὸ γαμπρὸ τοῦ «Μπαρούφα».

—Μωρὲ «Σκαρμούτσου» ἐπαραγέραςε καὶ δὲν κάνει.

—Τί σὲ γνοιάζει ἐσεῖνα «Μπαρούφα» μου; Δώσε μου τὸ γέρο κανακάρη σου καὶ θὰ τὸν κάμω νὰ χορέψῃ σὰ παληκάρι.

Κι' ὁ «Σκαρμούτσος» παράλαβε τὸ σερνικὸ παληάλογο τοῦ «Μπαρούφα» πέρασε κι' ἀπὸ τὸ σταῦλο του καὶ παράλαβε τὴ λυσσασμένη γι'... ἀντρα γαϊδούρα του, μὲ τὸ συμπάθειο καὶ τράβηξε γιὰ τοῦ παπὰ τὸ ληροστάσι.

—Ἄς πάω ἀπόμερα στοῦ παπὰ τὸ ληροστάσι νὰ μὴ βλέπουνε τί θὰ κάμουνε αὐτὰ τὰ ζωντόβολα.

Χωρὶς νὰ δῆ τὴ παπαδιά π' ἀνεθασμένη στὸ δέντρο μάζωνε τὶς ἐλλές της.

Κι' ἀφοῦ, ὅπως νόμιζε, δὲν τὸν βλέπανε τ' ἀδιάκριτα ἀνθρώπινα μάτια, ἄρχισε νὰ βάνη μπροστὰ τὰ μεγάλα μέσα, γιὰ νὰ ζυμνήσῃ τὶς ναρκωμένες ἐρωτικὰς αἰσθήσεις τοῦ σερνικοῦ παληάλογου τοῦ «Μπαρούφα». Ἡ δὲ κρυμμένη ψηλά στὴν ἑλῆα παπαδιά σταμάτησε τὸ μάζωμα καὶ μὲ ξέχωρο ἐνδιαφέρον ἄρχισε νὰ παρακολουθεῖ τὰ ἔργα καὶ τὰ θαύματα τοῦ «Σκαρμούτσου».

Ποῦ συνέχισα ἔτριβε τὰ ἀφτιά τοῦ παληάλογου. Καὶ τρίψε - τρίψε τ' ἀφτιά του, εἶδε μὲ κατάπληξη τὸ παληάλογο τοῦ «Μπαρούφα» νὰ ξανα-

νειώνει καὶ νὰ κἀνὲ τὸ θαῦμα του!... Σαῖνικα καὶ λεβέντικα ἱκανοποίησε τὴ λυσσασμένη τοῦ «Σκαρμούτσου» φοράδα, ἐνῶ ἡ ἀθέατη παπαδιά σταυροκπιώτανε καὶ ψιθύριζε:

—Μέγας εἶσαι Κύριε καὶ θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου!

***

Ἄλλ' ἀπὸ ἐκεῖνη τὴ ἡμέρα ὅλοι οἱ Σβορωνάδες βλέπανε τὸ γέρο παπὰ τοῦ χωριοῦ τους μὲ τ' ἀφτιά του φουσκωμένα καὶ κατακκόκινα. Χωρὶς νὰ μπερδύνε νὰ ἐξηγήσουνε τὴν αἰτία τοῦ φουσκώσανε, μεγαλῶνανε κι' ἦταν κατακκόκινα πάντοτε τὰ ἀφτιά τοῦ παπὰ τους.

Μέχρι ποῦ ἐξημέρωσε ἡ Μεγάλη Μέρα τῶν Χριστουγέννων τέλειωσε ἡ Θεῖα Ἀκολουθία κι' ὁ γέρο παπὸς βγήκε μὲ τὸ δίσκο καὶ μὲ πρισμένα καὶ παραμεγαλωμένα τ' ἀφτιά του γιὰ νὰ μοιράσῃ τ' ἀντίδωρο. Καὶ πλησίασε κι' ὁ «Σκαρμούτσος» γιὰ νὰ τοῦ φιλήσῃ τὸ χέρι καὶ νὰ πάρῃ τὴν εὐχὴ καὶ τ' ἀντίδωρο ἀπὸ τὸ ἅγιο χέρι τοῦ γέρου παπὰ του.

Ἀντὶ ὅμως ὁ παπὰς νὰ τοῦ δώσῃ τ' ἀντίδωρο, τοῦ ἔδωσε ἕνα χαστούκι καὶ δείχνοντας τῶν ἀφτιῶν του τὰ νάλια τοῦ βροντοφώναζε μ' ἀγανάκτηση:

—Σύρε, μωρὲ πικατάοστε, στὸν ἀγύριστο. Ποῦ τολμάς νὰ φανῆς μπροστὰ μου γιὰ νὰ σοῦ δώσω κι' ἀντίδωρο!...

—Μὰ γιατί, παπὰ μου; Τί ἔπαθες; Τί σοῦ ἔκαμα καὶ μὲ μπάτσιες;

—Δὲν βλέπεις, μωρὲ ἀλειτούργητε, πῶς ἐξ αἰτίας σου ἡ παπαδιά μου, μού κατάντησε τ' ἀφτιά μου... σκουτέλλες;!

Καὶ οἱ ἐννοοῦντες ἐνόησαν, ἐξήγησαν τὴν αἰτία ποῦ κατάντησαν σὰν σκουτέλλες τὰ ἀφτιά τοῦ γέρου παπὰ τους καὶ γελούνε ἀκόμα.

Ὅπως ἐξλιγώθηκε ἀπὸ τὰ γέλια κι' ὁ φίλος μου Νόνιος Σβορωνάς Γνεσσούλης! Ὁ ἑβδομηττάχρονος ρέκτης πρόεδρος τῶν Σβορωνάδων, μόλις μὲν τέλειωσε τὴν ἀφήγησή του παρότρυνε μὴς Χριστουγεννιάτικον εὐθυμου ἀφήγηματός.

Οἱ δὲ ἀμφιβάλλοντες ἀς τοῦ γράψουνε κι' ὅσες ἔχουνε παληάλογα δὲν ἔγουνε παρὰ νὰ τοῦ κάμουνε στ' ἀφτιά του μὴ δέκιμη!

Σὲ μερικὰ Κεφαλοντικὰ χωρὶὰ ἀντὶ ἀσκηνοκάρως μπαίνει στὰ ἅγια Εἰκονίσματα Πρωτοχρονιάτικα ἕνα κλαδί ἐλλῆας μὲ καρπούς.

Τὸ κλαδί αὐτὸ τὸ κόβει ὁ ἴδιος ὁ νοικοκύρης ἀπὸ τὴ πιὸ καρπερὴ τοῦ ἐλλῆα. Μπαίνοντας στὸ ξώπορτο τοῦ σπιτιοῦ του τὸν περιμένει ἡ γυναίκα του μὲ τὸ σκανταλέτο (λιβανίστηρι) ἀναμμένο, λιβανίζει τὸ ληόκλαδο, τοῦ φιλεῖ τὸ χέρι καὶ τὸν ἀκολουθεῖ μέχρι τὰ Εἰκονίσματα λιβανίζοντας.

Εἶναι σὰν νὰ τῆς φέρνῃ τὴν χαρὰ καὶ τὴν εὐτυχία στὸ σπιτικό τους, οἱ δὲ καρποὶ τῆς ἐλλῆας σημαίνουν τὴ χόρταση καὶ τὸ πλοῦτο τῆς οἰκογένειας.

Γι' αὐτὸ κι' ὅλοι πανηγυρίζουν κι' ἀλληλοσεύχονται τὰ χρόνια πολλά, καθὼς ὁ ἀρχηγὸς τῆς οἰκογένειας τοποθετεῖ τὸ ληόκλαδο στὰ Εἰκονίσματα. Ὅπου μένει μέχρι τὴν ἄλλη Πρωτοχρονιά.

ΠΛΕΚΤΑ

«ΕΝΤΕΛΒΑ·Ι·Σ»

ΝΙΚ. ΛΕΙΒΑΔΑΣ & ΣΙΑ

(Ν. ΛΕΙΒΑΔΑΣ
Α. ΣΤΑΔΙΑΤΟΥΡΟΥ
Ν. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ Ο.Ε.)

ΑΝΔΡΙΚΑ
ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ
ΠΑΙΔΙΚΑ

ΠΡΑΤΗΡΙΟΝ - ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΚΑΡΑ-Ι-ΣΚΑΚΗ 187Β
ΤΗΛΕΦ. 61-65

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ:
ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ 65
ΤΗΛ. 70-466

ΠΑΤΡΑΙ

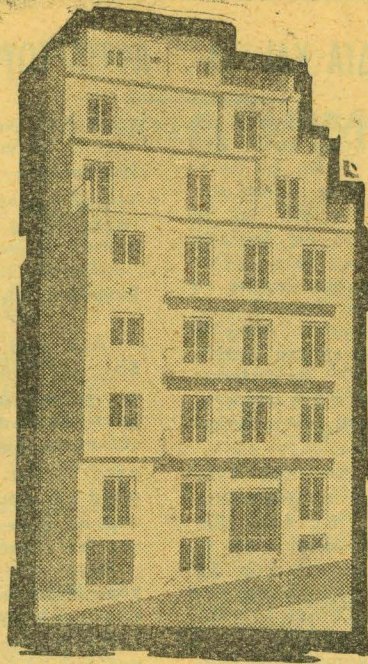
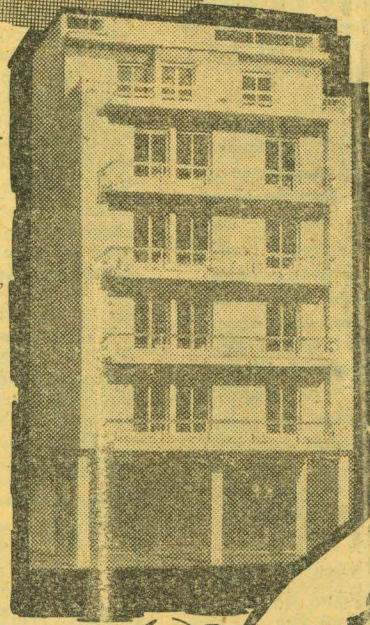
Μοτοσυκλέττες — Ποδήλατα — Ραδιόφωνα — Πικάπ — Ψυγεία καὶ ὅλα τὰ εἶδη οἰκιακῆς χρήσεως ΘΦΗΝΑ καὶ ἀπὸ ΝΑΥ-ΛΟΝ

ΜΕ ΜΕΓΑΛΕΣ
εὐκόλιες πληρωμῆς
Στὸ κατάστημα τῆς ἀ-
πολυτοῦ ἐμπιστοσύνης κ.
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΓΕΩΡ. Ε. ΣΤΑΘΟΥΛΗ

Πλατ. Ἀγ. Σπυρίδωνος
Ἀργυρότολιον

ΝΑΙ
ΟΝΕΙΡΟ ΕΙΝΑΙ ΑΛΛΑ
ΓΙΝΕΤΑΙ
ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΣ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΟ ΛΕΩΦΩΡΕΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
ΑΔΣ 34540070

2 ΥΠΕΡΤΥΧΕΡΟΙ
2 ΠΟΛΥΚΑΤΟΙΚΙΕΣ

ΕΠΙΣΗΣ:
ΠΟΛΛΕΣ ΑΛΛΕΣ
ΔΕΚΑΔΕΣ ΣΠΙΤΙΑ
ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ
ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ
ΜΕΤΡΗΤΑ
ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΛΑΧΕΙΟΝ ΣΥΝΤΑΚΤΗΡΙΟΝ

ΜΕΤΕΤΕΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ
ΜΟΥΣΕΟ ΛΕΩΦΩΡΕΙΟΥ